Z besed s Božskými Učiteli

Z ruského originálu přeložila
Jiřina Broučková

Obsah

Jan Křtitel....2
Apoštol Matouš....3
Apoštol Marek....4
Apoštol Filip....6
Apoštol Ondřej....8
Apoštol Jan....10
Ježíš Kristus....10
Ježíš....15
Ježíš....16
Atlanťan Arr....16
Endless....19
Veliký Miguel o Sobě a o Božských Templářích....20
Princezna jezera — Lucia....22
Imhotep....23
Zjevení od Pýthagora....24
Pýthagorás: Nová místa síly a zasvěcení....25
Pýthagorás: O ovládání emocí....28
Ramhotep....28
Vladimír (Murka)....30
Súfí Hazrat....31
Adler....31
Atlanťan Tót....31
Strážce Věčnosti: Poselství člověku, stojícímu na Prahu Věčnosti....31
Satja Sái Bába: Avadhuta....32
Kair....32
Strážce Věčnosti: To Já jsem ty!....33
Absolutno....33
Adler o meditaci "Absolutno"....34
Adler....34

Jan Křtitel

Měli jsme pozvání na konkrétní datum — na lesní *místo síly* Danish Lady (Dánské Paní).

Je ráno. Přicházíme — a nepoznáváme Ji… Není vidět Její obličej, a energetika je sice Božská, ale jiná, nežli má Ona…

Až po nějaké době jsme si to vyjasnili, a všichni, spolu s Ní, jsme se rozesmáli… Ukázalo se, že se s Ní spojil Vědomím Božský Apoštol Jan Křtitel!

— Jane, těšili jsme se na setkání s Tebou! Povídej nám, prosím, o sobě. Když jsi byl vtělený v Ježíšových časech — byl jsi už Božský, tak jako teď?

— Ne docela.

Byl jsem už rozměrově velice velkým vědomím, když jsem zvěstoval Izraelitům Kristův Příchod. Byl jsem také i prorokem: mohl jsem pociťovat a slyšet Boha. Ale nemohl jsem říkat o Sobě, tak, jako Ježíš: «Já i Otec jsme Jedno».

Potom jsem se vtěloval v Austrálii, byl jsem majitelem a kapitánem obchodní plachetnice…

… Jan ukazuje moře… Obchodní plachetní loď…

— Vy se ptáte, jak jsem Se dál rozvíjel? — «Foukal jsem do plachet»…

Naučit se dokonale «chytat vítr» se Mi velice hodilo na Cestě Mého dalšího duchovního růstu… Ze začátku jsem to dělal, abych ovládal plachty Své lodi. Ale potom jsem se i Sám — v meditacích — stával — «plachtou», vytvářel jsem ji ze Sebe. A Sám jsem také byl i «větrem», nafukujícím plachtu…

Vzpomínáte si, jak jste se učili Pranávě — splynutí s *Proudem Svatého Ducha,* a spojovali to s meditací «Plachta»?

Tak přesně takhle jsem i Já splýval s Pranávou: zpočátku s horizontálním Proudem nad povrchem moře nebo pevniny. A potom ještě z nakloněné roviny z jemnějšího eónu. A ještě potom — to samé téměř vertikálně.

Tak jsem se stal Proudem, vycházejícím z Příbytku Stvořitele.

A potom, když jsem se s tělem rozloučil navždy, — Mně Stvořitel přijal do Sebe…

Taková je v krátkosti Moje Cesta. A v současnosti pokračuji ve Své Práci z nevtěleného stavu — převážně v Austrálii a Oceánii. Tam jsou teď vtěleny a dorůstají mnohé perspektivní duše.

Takže, teď vy všichni všechno o Mně znáte.

— Tak to Ty jsi nás kdysi učil Pranávě?

— Ne, Já ne. Ale vždyť tyhle techniky jsou standardní. Jsou to prvky «povinného programu»…

— Jane, nechtěl bys teď našim prostřednictvím něco předat vtěleným lidem?

— Ano.

Já ve vás vidím pravé křesťanství — to které zplna odpovídá Učení Ježíše Krista, předanému tehdy Jím. A také — Jeho současnému názoru.

Ale proč se při vyslovení jména *Ježíš* obličeje spousty lidí utápějí v zármutku? Je třeba to změnit! Ježíš není ikona ani soška! On je Živá Božská Radost!

Nemůžu se dívat na ty sevřené rty, chladné oči a přísné tváře návštěvníků v kostelích! Bolí Mě, když ve jménu *Ježíše* zabíjejí, upalují, bijí, když, maskováni tímto svatým jménem, znesvěcují sexuální lásku — ve které lidé mohou dávat jeden druhému nejvyšší projevy něžnosti…

Oni říkají: «Bůh trpěl — i vy musíte trpět!» Ne! Bůh není utrpení! Bůh je Láska! Radost a Blaženost jsou Jeho podstatou! A vy musíte v sobě vytvářet *jásání lásky a radosti*! Při vyslovení jména *Ježíš* musí radostný a něžný klid zaplavit vaše srdce!

Ježíš nebývá v těch církvích, kde jsou zachmuřené tváře a zakalené oči. On je jen s těmi, v jejichž srdcích se rozhoří světlo lásky při vyslovení Jeho jména!

Apoštol Matouš

Les neobyčejně vysokých a urostlých smrků, bříz a osik. Ze všech stran znějí radostné, nadšené písně jeřábků. Oni s námi zjevně chtějí komunikovat, vnímají nás jako svoje hosty!

Lesní sattva!

V létě se tady, na rozdíl od okolního lesa, dá nasbírat mnoho hub — lišek. Ale teď je zima, prosinec. Nicméně, my jsme nasbírali spoustu hub, aniž bychom na to vynaložili nějaké speciální úsilí. Jenom tu teď nerostou lišky, ale hlívy. Hlívy bývají obvykle na olši. Ale tady olše nejsou. Proto vyrostly na břízách…

… Ale my jsme teď nepřišli za jeřábky ani na houby. Čekají nás tady Božští Učitelé — Apoštolové Jan, Marek, také je tu poprvé přítomen Apoštol Matouš — a my jsme to dříve o Něm ani nevěděli, že On také žije v Příbytku Stvořitele! Oni všichni jsou tu spolu s Božským Finem, Ušáčkem a Dobryňou prakticky těsně soustředěni kolem jednoho z oblíbených míst Ježíše Krista — Jeho *místa Samádhi.*

Ježíš je tady, tak jako i na dalších nám známých *místech síly,* vždy přítomný a dostupný pro snadnou komunikaci s Ním. Ale tohle Jeho místo je unikátní tím, že On právě na něm pomáhá aktivovat nejen duchovní srdce, ale také přední meridián, který také hraje důležitou roli v plnocenném fungování emocionální sféry, protože umožňuje ve vší úplnosti pojmout Božskou Blaženost. A těm žákům, kteří jsou toho hodni, tu Ježíš také pomáhá nahradit Svojí Blažeností všechny energie, nacházející se v jejich tělech…

Ježíš mluví o Blaženosti, poznávané na tomto místě:

— Takový jsem Já. Takový je Každý z Nás, Kteří jsme úplně vešli do Stvořitele a tvoříme Jeho Neoddělitelnou Součást!

Určitě přiveď sem, do Mne, každého, koho ti svěřím!

… Potom Ježíš převádí naši pozornost na Svého Učedníka — Apoštola Matouše.

— … Jak jsi dosáhl Stvořitele, Matouši?

— To nebylo v tom vtělení, o kterém víte.

Po něm jsem se vtělil v Anglii, plul jsem na lodi po mořích. Miloval jsem *Oceán Stvořitele,* objímal jsem Ho Sebou, nořil se do Něho vědomím *s hlavou* — a stal jsem se Jím!

Ježíš Mně pomáhal. Vedl Mě do Sebe. Od těch dávných dob, kdy Mě On vzal do učení, jsem se od Něho neodloučil.

— Čím se zabýváš teď?

— Daruji ticho, utírám slzy těm, Kdo Mě chtějí poznat, ale zatím ještě nemůžou… Ponořuji ty, kdo už dozráli, do Sebe, laskám je v Sobě… A snažím se nenechat zapomenout na Mne ty, kdo jsou na Cestě do Mne…

… Předtím jsem dlouho hledal perspektivní duše po mořích kolem britských ostrovů, ale všechno bylo nadarmo. Nosil jsem na Svých Rukách mládež, přemýšlel o nich jako o *plavčících Ježíše Krista.* Nazýval jsem je tak v myšlenkách — a dával jsem jim na srozuměnou, že je jim to jméno propůjčeno. A někteří z nich to chápali…

Ale když dorůstali, materiální úroveň je naplno vtahovala do sebe. A *tamto* — zůstávalo v jejich paměti jenom jako dětská hra!…

Proto jsem teď s vámi.

— Co nám poradíš, Matouši?

— Duchovní situace na Zemi je velice žalostná! Lidé nevědí, co je to Bůh a kde Ho hledat… Je třeba jim pomáhat!…

— Je Tvoje Evangelium překrouceno?

— Ne, není překrouceno. Snad jen jednotlivá slova by bylo možné lépe přeložit, poopravit překlad.

— Nepovíš nám podrobněji o Tvém vtělení v době Ježíšova pobytu na Zemi?

— Radši Mne vnímejte jako plavícího se na lodích po mořích, milujícího pozemské oceány i *nepozemský Oceán!* Tento obraz se mi více líbí!

— Kdy ses vtěloval v Anglii?

— Ve dvanáctém a sedmnáctém století…

— Dvakrát ses vtěloval?

— Ne, jednou.

— ?

— Žert! Měl jsem ženu. A, jako kapitán lodi, jsem měl možnost brát ji na plavbu s Sebou.

Ona Mne potom také dostihla v Příbytku Stvořitele!

A stal se z ní statný muž, když se ještě jednou vtělovala v sedmnáctém století. A On se také plavil na lodích. A udělal všechno tak, jak jsem jí Já přikazoval: úplně Mě zopakovala, Moji Cestu!

Když byla Mojí ženou, jmenovali Ji — v ruské výslovnosti — Klára. Ale příště…

… Přistoupil k nám, aby nám ukázal tu Svoji podobu: ramenatý muž, s krásným svalnatým tělem, světlým zářivě radostným obličejem a výjimečně přívětivým osobním kouzlem…

— Vy jste se s Ním už seznámili, ačkoliv jste tehdy spolu nehovořili. Bylo to severozápadně od těchto míst před několika lety…

On začínal zase jako plavčík. Byl to jediný *plavčík Ježíše Krista,* který Se Mně úplně zasvětil — a postihl Mě!

… K tomu, co už bylo řečeno, bych chtěl dodat — o jednom z nejdůležitějších kritérií rozlišování mezi pravými a falešnými náboženskými přesvědčeními mezi lidmi. Mám na mysli to, že vnucování tendencí žebravých modliteb je velice škodlivý jev. Protože lidi programuje na růst jejich egocentrizmu.

Zatímco opravdová zbožnost se musí projevovat v neustálé práci na sobě — práci na změnění sama sebe v souladu s tím, co od vtělených lidí čeká Bůh. A také — ne v «sloužení sobě», ale v sloužení Bohu. A to se musí projevovat především v šíření pravdivých vědomostí o Něm a o Cestě k Němu.

Apoštol Marek

— Já, Marek, vás vítám! Jsem celým srdcem s vámi! A Svýma rukama vám pomáhám nést ten náklad, který jste si na sebe naložili!

— Marku, Ty jsi nám už vyprávěl, že ses, tak jako Matouš, po tom životě na Zemi v časech Ježíšova vtělení, vtělil v Anglii. Vyprávěj nám prosím, jaký jsi byl, když jsi přišel do toho následujícího vtělení? A jak jsi postihoval Stvořitele?

— Vzpomínku na předchozí vtělení jsem v mysli pochopitelně neměl. Ale existuje ještě i paměť duše, vědomí. Jelikož jsem se narodil v Anglii v epoše vlády tehdejšího katolicizmu, cítil jsem Se stejně, jako volný pták, zavřený do klece. Duši,

která se už sblížila s Velikým, není možné naučit žít v kleci, třebaže velice přepychové!

Jen si to představte: Ježíšovo jméno vyvolávalo explozi jásání v Mém srdci, ale církev — odmítnutí duše! Neměl jsem dokonce ani možnost si přečíst Evangelium — to samé, které jsem Sám v minulém vtělení napsal…

— A kdo Tě učil, když ses vtělil v Anglii?

— Ježíš…

My všichni, Kdo jsme se sblížili s Ježíšem, jsme se znovu rodili se srdci, ve kterých žil Ježíš. A ať jsme byli kdekoliv — Ježíš byl vždy s Námi. On do nás kdysi «vdechl» Život Pravý — a My jsme se «rozletěli» do dalších zemí, do dalších životů[1], a nesli jsme Ježíšovo Světlo v Sobě. My všichni jsme byli jako okroužkovaní ptáci; byli jsme zasnoubeni s Ježíšovou Láskou!…

Vzpomínáš, že jsem vám předtím říkal, že až když jsem se vzdal zplnomocnění *velvyslance*, jsem začal dostávat *poselství* od Boha… Tehdy jsem začal vidět a slyšet Ježíše!

— Pověz nám to podrobněji, prosím!

— Byl jsem velvyslancem. Jednou, před tím, nežli jsem se vydal na cestu s misí od velvyslanectví, jsem přišel do chrámu a modlil jsem se k Bohu, aby Mi dal sílu a umění říkat ta slova, která by se líbila Mému Pánu Bohu… Sám jsem si myslil, že prosím ve věci Svého velvyslanectví…

Ale najednou intenzívní Světlo zalilo všechno kolem… — a Já jsem uviděl Ježíše!…

On řekl:

— Ty se nezabýváš tím, čím bys měl, Můj milovaný Marku!… Neprosíš o ta pravá slova a nemyslíš na to pravé dílo!…

Ale Já tvoji prosbu vyplním, i když jinak, nežli si myslíš: Já tě naučím — co máš dělat a jak máš mluvit! Rezignuj na svoji funkci a předej práci! Já tě pověřím jinou *funkcí* — budeš Mým Vyslancem! Odteď budeš dělat to, co si přeje tvůj Pán Bůh!

… Když jsem složil funkci, označili Mne za pominutého na rozumu… a dovolili mi odjet na rodinný zámek, abych tam žil v ústraní.

V Mém životě teď zůstal jenom Ježíš! Stačilo Mi jen vyslovit Jeho Jméno — a On Se okamžitě zjevil, a zaléval *Zlatou Září* všechno kolem i uvnitř Mne! Stal se skutečnějším, nežli všechno materiální, co Mne obklopovalo… A Já jsem s Ním — Živým — rozmlouval! On Mi ukazoval Můj předchozí život, a epizody ze Svého života… Něžně Mne oslovoval Mým předchozím jménem — Marek…

Potom Mi začal ukazovat Sebe jiného — Vesmírného, Jednotného se Stvořitelem! Učil Mne meditacím Splynutí s Ním. A ponořoval Mne do Něho.

Ptal jsem se Ježíše:

— Jak můžu pomáhat lidem?

On odpovídal:

— Podívej se: mnoha duší jsem se dotkl, a každý, kdo ke Mně zamíří, má pomoc ode Mne — právě tak, jako ty.

Existuje určité *přetvářející dotknutí Boha duše,* po kterém se pro ni předchozí život v hříších a neřestech stává nemožným, nepředstavitelným. To se nazývá *okamžikem pravdy.*

Jen velice nemnozí lidé jsou připraveni k takovému *dotknutí.* Já tě je pomohu hledat. Musíš se je naučit vidět — a uvidět ten okamžik, kdy je možné sáhnout do duše člověka a darovat mu takové dotknutí…

---

[1] Vtělení.

Ty jsi Mně dal svoje srdce navždy — a Já ti dám navždy Svoje Srdce jednotné s Bohem Otcem! Dám ti slova, za kterými budu stát Já! Dám ti Sílu Ducha, Kterou nezviklají zkoušky! Naučím tě vidět ten moment, kdy se Mým Ohněm můžeš dotýkat duší.

Bůh Otec může žít v tobě právě tak, jako ve Mně!

… Vyplnil jsem ten Ježíšův odkaz.

Našel jsem nemnohé, kterým jsem dokázal darovat úplnost Jeho Učení.

Ježíš tehdy nadiktoval skrze Mne knihu, která se stala učebnicí pro Mne a ty Moje učedníky…

Ale to, co jsem tenkrát udělal, se bohužel dlouho mezi lidmi neuchovalo…

Apoštol Filip

— Jsem rád, že jsi přišla právě sem…

Vzpomínáš, tady, na tomto místě, když vás sem Vladimír poprvé přivedl, jsi dokázala uvidět Ježíše *očima duše* a dostala jsi Jeho požehnání k pokračování tvého snažení?… Stále jsi tehdy na samém počátku Cesty k Bohu Otci…

— Vzpomínám…, do nejmenších podrobností vzpomínám!…

Filipe, pověz, jak jsi Ty poprvé uviděl Ježíše?…

— Dobře…

Tenkrát jsme už dlouho čekali na příchod Mesiáše… A jednou, Moje sestra náhle vběhla do domu se slovy:

— Filipe, On — přišel!…

Dál nedokázala pronést ani slovo…

Mnozí lidé zamířili na prostranství za vesnici, kde měl On mluvit.

Shromáždilo se mnoho lidu, ale nebyl tam obvyklý křik a shon, všichni očekávali… Náhle zavládlo podivuhodné průzračné *ticho.*

A Ježíš začal mluvit.

Nemluvil hlasitě, ale zdálo se, že Jeho měkký hlas nezní zvenku, ale uvnitř každého posluchače… A, ať už stáli lidé jakkoliv daleko, všichni slyšeli každé Jeho slovo…

… Já jsem potom ještě mnohokrát zažíval ten podivuhodný stav, kdy Ježíš ponořoval všechny posluchače do Sebe-Vědomí — a mluvil s každou duší tak, jakoby — mezi čtyřma očima — ať už bylo kolem sebevíc lidí!… A každý věděl, že Ježíš mluví právě k Němu…

… Když kázání skončilo, lidé se rozcházeli, přeplněni tím, co uslyšeli. Šli potichu, jako by se báli poztrácet to drahocenné, čím je Ježíš naplnil… A já… jsem dál ani jít nemohl: nohy jako by Mi přirostly k zemi…

Nevěděl jsem, jak dokážu dál žít bez Něho!… Všechno, co jsem dělal předtím, ztratilo smysl… Ale to, o čem On mluvil, Mě mohl naučit jenom On…

Ježíš ke Mně Sám přistoupil a oslovil Mě jménem, jakoby Mě znal… Zeptal se, jestli Ho chci následovat?…

Odpověděl jsem:

— Chci, Pane! Tam, kam Ty půjdeš, vezmi i mě!…

Ježíš se dotkl Mého ramene a řekl:

— Pojďme, můžeš Mě následovat…

* * *

— Filipe, vyprávěj nám o tom, jak učil Ježíš, jestli je to možné!…

— To je složité předat na úrovni slov… On učil — celým Svým životem, On učil každým činem a každým Svým slovem!… On v nás odhaloval to, co bylo nedokonalé. On nás učil vykořeňovat v sobě neřesti — poněvadž se nepřiblíží k Otci ten, kdo se nestal *Světlem Čistým!*

On učil meditace: učil je tak, že ponořoval do Svých stavů, učil je tak, že vysvětloval, jak do nich vcházet, a jak je udržovat, ať už by při tom bylo našim tělům jakkoliv těžko.

Přikázal-li připravit nocleh nebo shromáždit lidi, přikázal-li někomu pomoci nebo tvořil Božské zázraky před našima očima… — každé Jeho slovo a konání něco změnily v těch, kdo Ho chápali a následovali.

Od té doby, kdy jsme začali následovat Ježíše, už pro nás neexistoval jiný život, nežli život s Ním! Každý opustil všechno, co měl, všechno co měl v «pozemském» světě, — aby následoval Pána!

Ale tohle ještě nestačilo k tomu, aby bylo možné stát se *Jedním s Otcem,* jak učil Ježíš. Každý ještě musel *opustit «sám sebe»*…

On neměl mnoho času…

… Ukončovat přeměnu Sama Sebe a dosáhnout úplného bytí ve Splynutí s Otcem Nebeským jsme museli, až když jsme se už rozešli do různých zemí, a přinášeli tam Jeho Učení. A Ježíš byl vždy s každým z Nás…

— … Ještě bys chtěl něco povědět, Filipe?

— Chtěl bych, ale ve světě není slov, která by to mohla vypovědět… Chtěl bych vyprávět o Lásce k Ježíšovi… Povím o tom beze slov každému, kdo se ke Mně obrátí…

Ještě chci vyprávět o *Kristově Srdci.* Mnozí lidé ta slova používají, aby poučili druhé… Ale chápou oni sami, o čem mluví? Vždyť *Tohle* je jedno z největších odhalení, které může sám pro sebe udělat hledající křesťan!

***Srdce Kristovo* je největší ze všeho, s čím se každý z nás, kdo jsme jen prostými lidmi, setkal ve svém životě!**

Proto, pokud Ho budeme posuzovat pouze slovy, nemůžeme o Něm ani v nejmenší míře získat představu!

Je to *Srdce,* které Svou Láskou obemyká všechno! Je v Něm nekonečný Zdroj Lásky a životní Síly! Podobné nekonečně velikému Slunci — září pod celým tímto světem![2]

Kdo pocítí toto *Srdce,* může opravdově pocítit i tu Kristovu Lásku, se kterou On šel k lidem! Ale až když pocítíš toto *Srdce jako svoje,* pochopíš konečně úplnost tohoto Poznání…

A proto říkám: povinností každého pravého křesťana je snažit se stát *Kristovým Srdcem,* aby se v tom doopravdy stal podobným Jemu!

… Já jsem připraven pomáhat všem, kdo hledají Ježíše, kdo hledají Otce!

… Ježíš a mnozí druzí Synové a Dcery Jednotného Otce vdechli život do těch vašich počátků, které budou vytvářet nové duchovní jaro na planetě Zemi! My Všichni vám rádi darujeme Svoji pomoc!

---

[2] **Mluví se o *Hlubinách* mnohorozměrného prostoru.**

Apoštol Ondřej

— Čekal jsem vás! Poslouchejte:

Tehdy, když jsme poprvé uviděli Ježíše, jsme o Něm už mnohé slyšeli od Jana Křtitele — a čekali jsme na Jeho příchod. Ale, ať už jsme jakkoliv čekali a připravovali se, přihodil se zázrak — veliký zázrak dotknutí se Jeho, Živého!

Nikdo z nás nebyl natolik připravený, aby hned dokázal pojmout to vědění, které Ježíš přinesl… On nás učil… Učil nás když mluvil, i když mlčel, i když domlouval druhým, i když s námi jenom jedl spravedlivě rozdělené chudé jídlo, i když jsme neměli kde strávit noc, i když jsme ho oslavovali, i když jsme Ho odsuzovali… Každý okamžik strávený spolu s Ním byl učením!

Chtěl bych vám vyprávět jednu příhodu. Jednou, ještě před začátkem našeho apoštolského Sloužení, vypravil Ježíš několik z nás uzdravovat a kázat do jedné vesnice, ale Sám s námi nešel…

Šli jsme tam s radostí a pýchou: Ježíš nás pověřil uzdravovat Jeho Sílou!

Když jsme tam přišli, snažili jsme se mluvit jako On, opakovali jsme Jeho slova, a potom jsme začali uzdravovat… Ale nic se nám nedařilo… Zázraky se nekonaly… Sklidili jsme jen posměšky:

— A kde je váš Bůh?! Vy jste podvodníci!

… Vrátili jsme se zpátky s ostudou…

Ježíš nás přivítal slovy:

— Kde je vaše víra? Kde je vaše láska? Kde byl váš Otec, když jste uzdravovali?

Odpovídali jsme:

— On byl s Tebou…

— Jestliže je On se Mnou, a ne s tebou, Ondřeji, kdopak bude tedy uzdravovat? Ty?

Když ty konáš Jeho Dílo — pak musí být Otec, a ne Ondřej, ve tvém těle! To Otec — dává požehnání a sílu, to On — tvoří tvýma rukama! Pokud to není Jeho vůle — pak slova nepomohou: chromý zůstane chromým, slepý neprohlédne!

A Ježíš Nám řekl:

— Jděte zpátky!

Odpovídali jsme:

— Nemůžeme: nikdo nám už neuvěří! Dovol nám jít do jiné vesnice…

Ježíš znovu řekl:

— Jděte zpátky — a ať jde v každém z vás Otec! Nebojte se posměchu! A pokud vás budou chtít pozabíjet — také se nebojte! Nebojte se smrti! Nebojte se bolesti! Uzdravujte ty, koho On ukáže, — a projevujte na nich Jeho Sílu a Jeho Lásku! Já budu s vámi!

… A My jsme šli. Posmívali se nám. A přilétaly kameny. Ale každý z nás pociťoval Světlo Ježíšovy Lásky a Otcovu Sílu… — a kameny se nám vyhýbaly…

Posměváčci se léčit nepřicházeli. Ale přicházeli nešťastní, jejichž láska k Pánovi byla veliká. A oni říkali:

— Pokud to bude Jeho Milost, uzdrav mě, hříšného!…

A oni se uzdravovali. A my jsme oslavovali Ježíše a Otce a říkali jsme:

— Jdi a nehřeš více!

A Otcova Síla byla v nás! Právě takhle jsme si osvojovali zákon Nejvyšší Síly: *Nesmí být nikdo mezi tím, komu pomáháš, — a Bohem: jakákoliv příměs «já» — nedovoluje téci Otcově Síle! … Otec Se může projevovat prostřednictvím tvého těla jenom tehdy, když ty, jako nižší «já», nejsi!*

Neproběhlo to najednou. Ale postupně — bylo čím dál snadnější stávat se *Révou!*

— Když jste šli kázat — bez peněz, bez jakékoliv jiné podpory, kromě Boha, — jak jste vycházeli, jak jste přežívali?

— O tom jsme přemýšleli až v poslední řadě. Někdy nás čekala hostina, a jindy — rány a nenávist. Tak jsme chodili spolu s Ježíšem, a tak šel potom i každý z nás podle vůle svého osudu…

A pokud jsme zůstávali hladoví — znamenalo to, že *Pánův Chléb* nenasytil ty duše, ke kterým jsme přišli, a rmoutili jsme se jen nad tím, že zůstali hladoví *oni* …

Nebo, jestliže semena Pánových slov padala na *kamenitou půdu,* cožpak jsme mohli být smutní kvůli *ranám kameny,* když jsme věděli, že zde nevzejdou semena Jeho Lásky?!

— Je lehké žít s absolutní vírou! Ježíš nás tomu naučil: *Jestliže je třeba přijmout smrt, pak ji přijímáš! Jestliže ti Bůh prodlužuje Život, pak Mu sloužíš!*

Je to přece tak prosté! — *absolutně věřit Jemu,* Který je s tebou a v tobě! Tvoje síly, tvoje ruce, tvoje myšlenky — slouží Jemu, a všechno ostatní ti On dá: všechno, co On bude považovat pro tebe za potřebné!…

Každý den života zvětšoval Jeho slávu a přibližoval nás k Němu!

Čím dále — tím méně ve Mně zůstávalo předchozího Ondřeje, a stále více bylo Ondřeje Prvozvaného — Ježíšova Ondřeje, Ondřeje-Syna Nebeského Otce!…

A z kříže už kázal ukřižovaný Pravý Ondřej. A dokonce když Mě strážcové chtěli osvobodit, nedokázali se přiblížit…

Já jsem šel k Ježíšovi!

Tak to chtěl Otec: Já jsem odcházel do Něho!…

… Nám bylo lehce! Nám bylo mnohem lehčeji, nežli Druhým, kteří došli do Otce! Od té doby, kdy jsme poprvé uviděli Ježíše, — byl On s Námi!

My jsme se nepodobali řekám, které si musejí razit cestu. Ne: My jsme se tehdy slili s ohromnou Řekou, která už prorazila Svoje koryto do Oceánu. Ježíš Nám ukázal Cestu! My jsme šli vedle Něho, My jsme šli s Ním, jenom kousíček pozadu! Bylo Nám lehce!

On Nám ukázal Cestu a dal sílu jít! On Nás naučil spojovat se s Otcovou Sílou! A každý z Nás si přál projít až do konce Jeho Cestu — a také vejít do Příbytku Otce! Smrt ukřižováním byla žádoucí!

My jsme šli Ježíšovou Cestou!

My jsme nesli Jeho slova lidem!

My jsme dělali to, čím Nás On pověřil!

Ježíš byl vždy s Námi!

A teď jsme My — s Ním — v Nebeském Otci!

* * *

— Neštěstí k člověku přichází tehdy, když zůstane sám, sám se sebou, bez Boha.

Pokud člověk nežije pro Boha — pak přichází neštěstí.

Člověk tak žít nesmí! On musí žít ve Mně a pro Mě!

… První hrdinský čin duše na Cestě k Otci je čin předstoupení. Tehdy začíná život v uvědomění si sama sebe před Ním. A «Jeho váhami» jsou už převažovány jak myšlenky, tak skutky…

Druhý hrdinský čin duše je čin sloužení Jemu. Každé pomyšlení i konání musí být *pro Něho.*

Ve splynutí prvních dvou hrdinských činů se získává úplná oddanost Jemu.

Ale korunou života duše je třetí hrdinský čin — když dáš Jemu sebe celého a víc už na sebe nemyslíš, protože jsi zapomněl na osobní — z Veliké Lásky k Němu!

Pak se stane možnou veliká svátost *Připojení, Znovusjednocení, Splynutí*. Když se všechno, co předtím bylo mnou, stává Láskou a přináší se darem Jemu, — pak mizí darující, neboť on dal všechno, dal i sama sebe!

Vcházející do Něho říká: «Jsi jenom Ty — Otče!»

A vycházející z Něho říká: «Já i Otec jsme Jedno!»

A pak je umožněno to Nejvyšší — tj., to, co Ježíš lidem ukazoval Svým životem. Je to vykonávání Mise, při které už neexistuje oddělenost!

Apoštol Jan

— Ježíš byl s Námi, Ježíš byl v Nás, On spojil Naše srdce v Sobě! Prostřednictvím Ježíšovy Lásky jsme se stali Jedním s Otcem! Ježíšovo Srdce se stalo Srdcem každého z Nás!

Ježíšova Láska přetavuje, přeměňuje, uzdravuje!

Bůh je Láska! Ježíš to zjevil lidem!

Přijměte Jeho Lásku do srdcí! Je to Otcova Láska! Je to Láska každého z Nás!

Zde — v Jeho Příbytku — jsou všichni, Kdo Ho poznali, — *Jedno!*

… Každému, kdo se chce naučit té Lásce, o které mluvil Ježíš, jsem Já připraven pomáhat! Stačí obrátit se ke Mně tak, že si připomene Moje jméno!

Já jsem Jedno s Otcem — a pro Mne není nic nemožné! Sílou Otce — Já stvořím všechno, co bude nezbytné pro výuku, všechny příznivé podmínky pro rozvoj Mého učedníka! Ve vesmíru není síly, která by to mohla zmařit!

Ale ať také ten, kdo se ke Mně obrátí o pomoc, koho Já budu vést, vynakládá i ze svojí strany všechna potřebná úsilí, bez kterých není možný úspěšný vzestup!

Musí být vnímavý — aby mu neunikaly Moje nápovědi a ponaučení.

Musí být odvážný — aby uvěřil v možnost přímého vedení ze strany Boha a následoval ho ve svém životě uprostřed materialistů a pseudověřících.

Musí být svobodymilovný — aby byl schopný odtrhovat se od obvyklého «pozemského» a vystupovat na výšiny, které se druhým zdají být nedostupnými.

Ale cožpak je jinak možné stát se Tím, Kým se stal Ježíš?

Žijte tím, co tvoříte pro budoucnost, pro život nadcházející! Nezabředávejte do bažiny současných problémů a starostí!

Budoucnost před vámi otevírá zářivé perspektivy života ve Mně!

Ježíš Kristus

— Já jsem si roven se Všemi, tvořícími Podstatu Otce. A nejsou mezi Námi «méně rovní» a «více rovní»! Vždyť My Všichni tvoříme *Jedno!*

A tak, jako každý z Nás, Já představuji Otce — nezávisle na tom, jakým Jménem ze spousty Jmen Ho nazývají.

Tato Moje Podstata je vám osobně známá. Ale jak málo lidí tohle chápe! A z toho pochází ta spousta evolučních «odpadnutí», tragédií jak jednotlivých duší, tak i celých států! Z toho pochází ta současná tak velice nízká evoluční perspektivnost planety Země!

* * *

… Při vyslovení jména Ježíš začalo skrz mraky studeného šedého dne pronikat slunce… On přišel — a místnost se naplnila zlatavým Světlem Božského Vědomí!…

— Proč se bojíš mluvit Mým jménem? Kvůli čemu jsem Já horší, než Druzí?

— Já… bojím se nepřesností svého vnímání uškodit… Vždyť o Tobě je tak mnoho napsáno, řečeno… Cožpak je to ještě třeba?…

— Proč se nebojíš mluvit s druhými? Ty Mě přece znáš! A proč si myslíš, že ti, kdo o Mně psali před dvěma tisíci let, Mě znali lépe? Vždyť Já jsem tady s tebou — teď!

Přesně o tomhle chci mluvit! Přesně o tom! Chtěl bych to říci lidem — těm, kdo Mne milují, těm, Kdo Mne hledají, a kdožvíproč se neosmělí obrátit se ke Mně přímo! Chci změnit tu vzniklou situaci, kdy Ježíš je ikona pro «modlení»…, kdy o Mně může mluvit… jenom Bible, a i to ještě s přihlédnutím k tomu, jak ji poopravili a vykládají lidé…

Já jsem Živý! Já jsem zde, ve tvém pokoji! Já jsem teď také i s mnohými Mými lidmi! Vždyť Já jsem všudypřítomný! Vždyť Já i Otec jsme *Jedno!*

Chtěl bych darovat srdečnou blízkost, možnost kontaktu — všem, kdo Mne milují, všem, kdo Mne hledají!

Chci teď, s tvojí pomocí, mluvit o reálnosti Ježíše — Mne — pro každého!

Ať Mne nyní každý pocítí, stojícího za svými zády, a ať Mne, naplněný láskou, poprosí, abych vešel do jeho srdce — do duchovního srdce…

Já budu nyní s *každým — s každým*, kdo to chce!

Otcovo Světlo a Láska se Mnou vejdou — do *tebe!*

To je — *tvoje!* — právem dětí našeho Všenebeského Otce!

Jestli *ty* chceš — Já budu přicházet vždy — vždy, když Mě *ty* pozveš do svého srdce!

***Ty* se Mě naučíš *poznávat*!**

Ty* se Mě naučíš *vidět!

Ty* se Mě naučíš *slyšet!

Já *Ti* budu pomáhat!

Já *tě* budu učit zákonům Boha — zákonům Lásky!

Já jsem vždy připraven být s *tebou.*

Já jsem vedle *tebe*! Já jsem připraven být i ve *tvém* duchovním srdci! Já jsem teď právě tak skutečný, jako tehdy, když jsem mluvil s Pavlem!

Jestli *Světlo Lásky* hoří ve tvém srdci, pak jsem Já — už v *tobě!*

Daruj to *Světlo* lidem!

Já jsem to mnohokrát opakoval prostřednictvím proroků! Já jsem přicházel na Zem kvůli tomu: — kvůli tomu, aby Moje a Otcova Láska žila ve *tvém* srdci!

Ty se ptáš, jak máš poznat, že je to pravda: že Já jsem teď skutečně spolu s *tebou?* Ale podívej se: Já přece odpovídám na tvou otázku… A bude to tak vždy, pokud to *ty* budeš chtít! Já přijdu, pomůžu ti, odpovím na *tvoje* otázky — proto, že *tě* miluji!

Kvůli tomu jsem byl na Zemi před dvěma tisíci lety! Kvůli tomu jsem tu dnes! Já bych chtěl ještě jednou ukázat lidem Cestu do Příbytku Našeho Nebeského Otce — Otce *tvého* i Mého! Láska je ta Cesta k Otci!

Můžeš se hned teď začít učit Lásce: pociťuj, jak se Moje Láska a *tvoje* láska společně snaží svítit všem z *tvého* srdce — všem těm, kdo Mne znají, i těm, kdo Mne ještě neznají!

Víš, čím se teď ode Mne lišíš? Já jsem prostě jenom větší: Moje Srdce je celý *Oceán Otce,* Který dává Lásku. A ty se to teprve učíš dělat.

Já tě miluji! A *ty?*

Ano?! To znamená — povedlo se! Jenom se nevychvaluj a nepyšni: ještě velice mnoho věcí ti zbývá udělat!

* * *

Zimní les. Ale momentálně je obleva. Ticho! Začíná ráno. Brzy se nad obzorem začne zvedat slunce. Ale zatím světlo jen měkce objímá bílé kmeny bříz a utápí se v hustém chvojí temně zelených smrků. Mlha z tajícího sněhu halí spící zemi měkkým závojem na povrchu sněhové pokrývky… Všechno spí… Je klid a ticho…

Vcházím na *místo síly,* kde je vždy přítomen Ježíš. Tady *Světlo* Jeho Lásky, podobné slunečnímu, zaplňuje údolí. Pociťují ho břízy, i smrky, které tu rostou: a vynikají zvláštní krásou mezi kolem stojícími stromy!

Svým příchodem uvádím do rozpaků zajíce — ještě se úplně neprobudil a proto je nemotorný, nespokojeně se za mnou ohlíží, když opouští jeho oblíbené místo. Příjemně se mu spalo v Ježíšově Lásce!…

… Mnohá zvířata výborně pociťují *Svaté* — na rozdíl od téměř všech lidí…

… Ježíš… Přibližuje Svou Tvář ke mně…

… Většina lidí je zvyklá si myslet, že s Ježíšem je možné se stýkat jenom v chrámech… Ale vždyť On je všudypřítomný!

A existují zvláštní přírodní místa — *místa síly, svatá místa,* — kde to jde obzvlášť lehce. Jde tu nejjednodušeji vnímat Ježíšova slova, splývat s Ním vědomím, rozplývat se v Něm…

… Meditace: «Já nejsem, je jenom Ježíš»…

Teď Ježíš začíná mluvit:

Zkus pocítit, jak mnoho duší držím na Svých Rukách na všech kontinentech Země, jak mnoho je lidí, kteří Mne zvou: «Ježíši, Pane, přijď k nám!» To je Moje «pole», na kterém pracuji. To je niva, kterou jsem kdysi zasil, — a teď je na ní spousta duší, které jsou obráceny ke Mně.

… V současné době je na Zemi drsné klima. Jsem rád, že v tichu vašich severských lesů začala vyrůstat jedna z Větví Mojí Lásky — vaše Škola, která je přece i Mojí Školou! Hésychie a láska, zaplňující srdce, — to je základ Přímé Cesty k Otci! To je to, co můžete darovat světu ode Mne! Dělejte to pro Mne, dělejte to pro Otce Nebeského!

Je třeba spojovat lidi v jejich lásce k Otci! Je třeba jim objasňovat, že ne *noví farizejové,* ale Živý Bůh — Jednotný a Milující Nebeský Otec — pomáhá každému, kdo k Němu obrací pohled duše!

Láska přeměňuje duše! Přeměna a očištění duší v lásce umožňují *Božímu Světlu* zahřívat a osvěcovat život takových lidí!

Tvořte lásku na Zemi!

Celá Země je pro vás otevřena! Všude vyprávějte o Mně a o Otci!

Duchovní srdce, žijící *na svobodě,* — to je to, co předurčuje úspěch na duchovní Cestě! Ať nejsou srdce ničím utiskovaná! Kde existují takové podmínky? — V lese, v přírodě!

Ujměte se Mise rozšiřování pravdivých poznatků o Bohu, o Mně! Vy jste Moji apoštolové! A měli byste se transformovat ze stavu apoštolů — do stavu Mesiášů! To je možné realizovat pouze sloužením. Vykonávání Mise ode Mne může člověka přeměnit v Mesiáše.

Jazykem nových vědomostí o Bohu a smyslu života lidí a všeho živého — musejí začít mluvit všechny země! K účasti na této práci zvu všechny! Musejí kvůli tomu především překonat setrvačnost svojí vlastní pasivity.

… Ty víš, že hlavní význam slova *náboženství* — je Splynutí! Náboženská Cesta je to, když ty všechny síly duše zaměříš na to, abys získal toto Splynutí.

To je ta Jóga, o které mluvil Krišna! To je ta Jóga, kterou jsem učil Já: «Miluj Pána Boha svého celým srdcem, celou duší!…»

Naplnění lásky ke Mně je Splynutí se Mnou!

Jestliže Mne miluješ — zapomínáš na sebe a děláš všechno zpočátku jenom pro Mne, a potom — jenom ze Mne.

Rozplynout se v Lásce…», ztratit svoje «já…» — a pak už osobní, egoistické zájmy nezůstanou!

Co tomu brání? — neřesti duše! Jsou jako černé skvrny, černé vměstky, které člověku nedovolují rozplynout se úplně. Jsou to «háčky», které ho drží a táhnou k «pozemskému»…

… Chtěl bych promluvit o lásce…

Někdo si myslí, že láska jsou jenom meditace…

Ale ve skutečnosti má láska velice mnoho aspektů!

I Já jsem přece Láska!

A jedním z nejdůležitějších projevů lásky je péče o druhé. Jenom ten, kdo opravdově pečuje o Mne, to znamená, o Moje duše (Ježíš mluví o duších, Jím poslaných do pozemských vtělení — kvůli jejich dalšímu rozvoji), — ten je Mne hoden! Žije-li jejich zájmy, zapomíná na sebe. A jenom takového, *zapomínajícího na sebe,* Já potřebuji: Já vpouštím jenom takové!

Když zapomínáš na sebe — získáváš Mne!

… Péče — znamená uskutečňování zájmů druhých: co je potřebné *jim,* co je *pro ně* nejblahodárnější z hlediska Evoluce Mne Univerzálního.

Služ Mně! — tak, jako jsem kdysi Já sloužil, tak jako to dělám i v současnosti!

Ten, kdo Mně odmítá sloužit, Mne není hoden!

Ten, kdo Mne není hoden, — nemůže žít ve Mně!

Uč se být — pro všechny — jenom Světlem Čistým, jenom Láskou!

Láska je péče, odpouštění, respektování, úcta…

Rozvíjejte v sobě chybějící vlastnosti! Já od vás nepotřebuji jen meditaci!

Držte, držte na dlaních Moje duše a *pod jejich váhou* se ponořujte do Mne!

… Ano, naučit se být *Božskou Láskou* není jednoduché! Abyste plnili tuto Otcovu vůli — musíte mít sílu. Ale vždyť právě v sloužení Otci se zakaluje srdce a zpevňují jeho (srdce) ruce!

Tak jako se postupně rozhořívá táborový oheň, tak i Láska Boha může být — vaším usilováním — zapálena v mnoha srdcích!

Váš «táborák» už je založen, a Božský Oheň už hoří ve vašich srdcích. Ale pokud ho nebudete udržovat vlastním sloužením, pak uhasne.

Zapalujte nová srdce plamenem Božské Lásky! Využijte k tomu jakoukoliv příležitost, vždyť další příležitost už nemusí přijít!

Je nutné přinést lidem pravdu o Otci. Vlna nových poznatků o Bohu se musí převalit po celé planetě a napojit lidské duše! A tam, kde jsou Pánova semena v duších lidí, — budou vzcházet!

Ať pro vás všechny ostatní životní cíle zmizí, ať před vámi zůstanu jenom Já!

Totálnost Mého Bytí — je právě to, co si musí osvojit ten, kdo usiluje stát se Mnou ve vší úplnosti! On musí pociťovat ve svých činnostech Můj R o z m a c h ! On nesmí konat jako obyčejný pozemský člověk, ale jako Vědomí, soupodstatné se Mnou! Jestliže obejme sám sebou celou Zemi, jestliže pociťuje sám sebe soupodstatným s Vědomím Stvořitele, Tím, Kdo nese lidem Země Pravdu od Otce, — pak se nemůže zaleknout žádného pozemského díla!

Dívejte se na díla sloužení — ze Mne! Přistupujte k nim — z Mých rozměrů! A pak jakákoliv nerozhodnost a pochybování o sobě zmizí! Musíte se snažit v

pozemských situacích konat ne ze svého těla, ale ze Mne! A snažte se stále hlouběji a rozsáhleji Mne pociťovat!

— Co je zapotřebí k tomu, aby se úspěšněji měnil světový názor lidí? Vždyť jen velice nemnozí touží po pravém vědění!

— Musíte se snažit ve všech lidech pěstovat schopnost *milovat,* dávat jim pochopení, že právě láska je přibližuje k Bohu! A ještě jim můžete dát pocítit dotyk Boha. A pak někteří, naprosto ne všichni, — zamíří ke Mně!

Ačkoliv někdy semena padají na kamenitou půdu, neznamená to, že není nutné sít! A kde sít — Já ukážu.

Vysvětlujte, že ne přání dostávat, ale dávat — je to hlavní!

Osobní poznání Mne je předpokladem ke sloužení Mně!

Ale poznávat Mne — musíte také ne pro sebe, pro vlastní «skvělou pohodu» blažených stavů, ale pro to, abyste potom mohli úspěšněji dávat Moji Lásku druhým, a tím Mně sloužit! A jenom v důsledku toho všeho se můžete stát *Jedním* se Mnou!

Ale přitom se každému nabízí svobodný výběr. A každý si musí sám rozhodovat o tom, jak se bude sám rozvíjet a sloužit Mně. Přičemž, opakuji, egoistický motiv se nepřijímá: do zápočtu na Cestě ke Mně se něco takového nebere.

A zapamatujte si: odvěké právo duše je stát se jednotnou s Otcem!

… Vašim prostřednictvím by Bůh chtěl pomoci spoustě lidí!

— A co teď pro to můžeme udělat?

— Být otevření pro výstup Síly Boha přes vás do Stvoření!

Měli byste nejen pobývat na *místech síly* ve Splynutí s někým z Nás, s *Oceánem Otce,* — ale neustále být «otevřeným oknem», průchodem Stvořitele do světa Stvoření.

Já jsem *Dveře* — skrz které vpouštím k Otci!

Já jsem *Logos* — Jeho Slovy Já promlouvám k lidem.

Já jsem *Réva* — skrz Naše těla prorůstá Veliká Síla, Která dává plody dozrávajícím duším!

— Jak se naučit nevycházet ze Splynutí?

— Všechny čakry těla a meridiány musejí být zevnitř naplněny stavem «*Slunce Boha*». Navykejte si tak žít! *«Slunce Boha»* musí svítit skrz vaše těla — «*Slunce*», ve Kterém jsme jednotní vy a Já.

— Povyprávěj nám ještě aspoň trošku o sobě, jestli můžeš…

— Do vtělení, které je lidem známé, jsem přišel z Otce! Přišel jsem, abych uskutečnil to, co bylo předpovězeno v Písmech, a zjevit Lásku Nebeského Otce lidem. Přišel jsem, abych celým svým životem lidem ukázal Cestu.

… Tělo chlapce Ježíše, vychovaného v tradicích židovské víry, nedokázalo *naráz* pojmout všechny vědomosti o nadcházející životní cestě, celou úplnost Moudrosti a Síly Otce. Pociťoval jsem v sobě Velikou Lásku a Sílu, vycházející z Mých *hlubin,* ale ještě to nebylo poznáním toho, že Já jsem ten Mesiáš, Který měl přijít, o Kterém se mluvilo v proroctvích…

Musel jsem se v tom pozemském životě znovu sjednotit s Otcem tak, aby se Otcova Síla a Láska mohly svobodně projevovat do světa prostřednictvím Mého těla. A také — aby byly uskutečnitelné veliké zázraky!

Ano, zázračné jevy provázely celý Můj život už od narození. Ale bylo nutné, aby se stalo skutečností pro Mne Samotného uvědomělé a přímé projevování Otcovy Vůle a Síly Mým prostřednictvím. Bylo to nezbytné k tomu, aby bylo umožněno moje rozsáhlé kázání před lidmi — kázání Zákonů Otcovy Lásky!

Vždyť židovské zákony té doby vyžadovaly mstít se, nenávidět, zabíjet… Ale já jsem znal a nesl lidem Otcovu Lásku!

… Od určitého věku, když jsem poznal *ticho* uvnitř Svého duchovního srdce, jsem začal mluvit s Ním.

A postupně, poté, co jsem se rozvinul v Bezmeznosti Stvořitele, jsem Se začal pociťovat jako Jím vyvolený pro Veliké Dílo.

Když jsem dosáhl třinácti let, odvedl Mne On na putování po mnohých zemích, kde jsem poznával duchovní vědění, nashromážděné lidstvem, včetně meditačních technik, nezbytných k tomu, abych mohl vést toho hodné k Otci…

… Také jsem poznal Učení Gautamy Buddhy — zákony lásky a soucitu, zákony nepřipoutanosti k «pozemským» hodnotám.

… Poznal jsem Učení Krišny o Cestě bhakti — srdečné lásky k milovanému Stvořiteli. A uviděl jsem, že není jiné cesty, umožňující poznat Boha, kromě Cesty duchovního srdce.

… Obdržel jsem zasvěcení v Egyptě. A pochopil jsem pravdy o nezbytnosti zachování tajemství, ochraňujících nejvyšší stupně Cesty před nedůstojnými.

Snadno jsem strhával a odhazoval «slupku» obřadů a legend, a nořil se do samotné podstaty Učení…

I Já Sám jsem kázal a učil v různých zemích. Uchovaly se zapsané příběhy z Mého pozemského života, které nebyly zařazeny do Nového Zákona. Ty mohou poodhalit těm, koho to zajímá, podrobnosti té části Mého života. Ale tohle přece není to hlavní…

Potom jsem se vrátil do Judei, abych začal tu část Svého Sloužení, o které teď vědí téměř všichni lidé Země. Přinesl jsem lidem Otcovu Lásku a Jeho Učení, a poté jsem přijal smrt a znovu se zrodil, a tím jsem také i zjevil Otcovu všemohoucnost!

Já jsem ukázal Cestu! A ať z ní vaše práce odstraňují všechny překážky a rozšiřují ji — tuto Cestu k Jednotnému Otci!

Vtiskněte si do paměti Moji Něžnost! Ať tam, kde «nejsi ty», — bude Něžnost Mojí Lásky! Ať se to «Pole Lásky» stane tvým, tobě vlastním navždy!

Učte se vyzařovat Lásku-Něžnost! Tvoje tělo, tvůj kokon — ať teď zaplňuje Kristova Láska!

Kristus — Ten, Kdo poznal Lásku Otce Nebeského a splynul s Ním v Bezmeznosti, — přichází sem, aby přinesl lásku a poznání lidem!

Moji Lásku — Já předávám těm, kdo se ujímají Mise Velikého Sloužení Otci!

Šiřte, darujte Moje Učení! Přikazuji vám Moji Lásku k lidem!

Každý hledající se musí dozvědět, že on nebo ona mohou se Mnou zůstat o samotě, «mezi čtyřma očima», a vnímat Moji Lásku, Moji Pomoc!

Pro ty, kdo pomáhají lidem, a jsou už *Světlem Živým* — Uzdravujícím, Přeměňujícím, je velice důležité ukazovat všem ostatním možnost rozbít bariéru nevíry v schopnost člověka pocítit Boha Živého!

Jsou potřebné «dveře» — průchod mezi «světem lidí» a «Světem Boha». Duchovní srdce — to je ten «klíč», který máte vy v rukách! On otevírá «dveře» ke Mně, do Mne!

Váš Milující Ježíš

Ježíš

Existuje nespalující Oheň Lásky, který jsem dal svým učedníkům. Je to Láska Mého Otce!

Zapalujte ve svém srdci Oheň Mé lásky, dotýkejte se jím duší tak, aby pocítili Boží Lásku. Dotýkejte se tak, aby Otcova Láska probouzela jejich srdce.

Naplňujte své nádoby Ohněm Mé Lásky, neste Jej lidem, štědře Jej rozdávejte!

Pramen Mé Lásky je nevyčerpatelný, ponořte se do Pramene, spojte se s Ním!

(Zapsal Alexej Dikij
v říjnu 2023)

Ježíš

Otázka: "Jak se Ti mohu stát ještě bližším, ne jen být v Tobě, ale být Tebou… úplně?!"

Odpověď: "Budeš muset dát všechno… ztratit všechno.

Až dáš všechno, nebudeš mít už co ztrácet… nic si nenecháš pro sebe.

Přijmi tuto životní cestu jako Cestu, která je ti určena, nesnaž se ji měnit, nesnaž se ji narušovat.

Vidíš, jak se hvězdy pohybují? Vidíš, kam přesně směřují?

Myslíš si, že se hvězdy chtějí pohybovat právě tímto směrem? Ne, prostě se pohybují po cestě, kterou jsme jim My určili.

Ale vidíš, jak hvězdy stále září? Nesnaží se sejít ze své cesty, avšak je pravda, že dávají všechno své světlo všem, kteří jsou schopni ho vidět.

Buď jako hvězda! Pohybuj se po Cestě, kterou jsme pro tebe stvořili, a vyzařuj Naše světlo všem, kdo ho mohou vidět.

Možná, že někteří lidé kolem tebe projdou a toho Světla si nevšimnou, podobně jako lidé, kteří si nevšimnou světla hvězd ve dne.

Někdy však i lidé, kteří jsou od tebe velmi daleko, uvidí, že záříš mezi lidmi, jako lidé, kteří se v noci dívají na hvězdy.

Sviť, Mé dítě, neboť jsme navždy — Jedno"!

(Zapsal Charles-Jelloul Amari
v říjnu 2023)

Atlanťan Arr

Atlantský oceán. Před námi se otevřel obrovský nádherný prostor pobřeží: síla vln valících se na písečné pláže, modř oblohy, záře slunce… Tyto nádherné prostory jsou vidět na spoustu kilometrů i obyčejnýma tělesnýma očima. A pohledu duše se odhaluje neuvěřitelná Zářivá Nesmírnost našeho nového Božského Přítele na Jeho místě síly.

Své jméno — Aaarrrrrr — poprvé pronesl v nehmotném prostoru jako zpěv mantry AOUM, jako dlouhotrvající zvuk vln narážejících na břeh, jako Zvuk a Světlo dlouho vibrující v prostoru. Bylo to velmi neobvyklé.

Poprosili jsme Ho, aby nám vyprávěl o Sobě.

— Vtěloval jsem se v Atlantidě v době rozkvětu její civilizace, která v té době dosáhla velmi vysoké úrovně. Poté jsem se již nikdy nenarodil v těle na Zemi.

Průměrná délka života Atlanťanů byla mnohem vyšší než u současných lidí. Během života bylo možné dosáhnout velkého duchovního rozvoje. Bohužel však o to ne všichni usilovali, protože všeobecná životní pohoda a harmonie způsobovaly, že takové snahy duší byly sice velmi snadno splnitelné, ale ne tak naléhavě nutné, jako v těžkých přechodných dobách…

Narodil jsem se do harmonické rodiny a byl jsem jedináček. Měli jsme školy, které navštěvovaly všechny děti po počátečním domácím vzdělávání. V prvním vzdělávacím cyklu se jim dostalo všeobecných životních znalostí fyzického, filozofického a energetického řádu. Šlo o představy o uspořádání světa, stavbě těl, vývoji biologických druhů atd. Meditace počátečních stupňů byly také přirozenou normou života všech Atlanťanů. Učili se jim už od dětství. Vnímání nehmotných prostorů bylo u většiny dětí vyvinuté už od narození. Bylo však samozřejmě rozvinuto v různé míře v závislosti na věku duše. Normou byla také znalost energetické multidimenzionální struktury lidského těla. Schopnost cítit druhé lidi, regulovat své emoce, žít v radosti a klidu — to byl přesně ten přirozený způsob života, který občas porušili jen někteří jednotlivci.

Pak tu byla možnost dalšího vzdělávání. V atlantském vzdělávacím systému byla možná specializace v různých oborech, například v duchovně vzdělávacích disciplínách, historii, umění, fyzice, společenských aktivitách nebo v přírodních aplikovaných znalostech, souvisejících s rostlinnými a živočišnými světy.

V té době měli lidé přístup k bohatým informacím na hmotné, jemnohmotné i duchovní úrovni.

Pro Mě byla nejzajímavější oblastí fyzika polí a energií v hmotných i nehmotných prostranstvích.

Získal jsem další vzdělání v tomto oboru, a poté jsem pracoval s přeměnou transformací a transmutací různých přírodních energií: s energií slunečního světla, s energií větru, s energií tekoucí vody, s energií vln, s energií gravitace, s energií ohně, s jemnými energiemi v uspořádání planety a také s obrovskými energetickými možnostmi multidimenzionálního lidského organizmu …

Byly to nejen hluboké meditace na přeměnu jedné energie v druhou prostřednictvím Sebe-vědomí. Byla to moje profese, moje práce fyzika-inženýra, který vytvářel zařízení pro takovou stabilní transformaci energií. Byl jsem jedním z vědců zabývajících se výzkumem v oblasti energetického poznání; a takových vědeckých pracovníků bylo poměrně hodně.

Na začátku každé hlavní etapy práce jsme studovali možnosti takových přetváření energií a jejich dalších transformací, které jsou pro vysoce rozvinuté lidské vědomí bez jakýchkoliv technických zařízení zcela reálné. Poté jsme vytvářeli a testovali hmotná zařízení, která mohli používat všichni Atlanťané. Taková zařízení různého stupně vyspělosti a složitosti používali jak specialisté v různých oblastech vědění, tak i běžní obyvatelé Atlantidy ve svém každodenním životě.

Přístroje se používaly například v medicíně — v případech, kdy bylo nutné napravit tělesná zranění. Nemoci jako takové tehdy téměř neexistovaly, ale pokud došlo k nějakému traumatu těla, existovaly obrovské možnosti jeho obnovy na fyzické a energetické úrovni.

Zařízení, vytvořená s pomocí podobných technologií, se používala také ke komunikaci na velké vzdálenosti, k přemísťování fyzických těl a předmětů, k ovlivňování počasí, gravitace atd.

Nyní bych nerad upozorňoval na takové technologie, které některým čtenářům mohou připadat jako sci-fi, avšak jiným — jen jako teoretické potvrzení stavění unikátních pyramid Atlanťany nebo existenci dalších artefaktů dávných civilizací.

Rád bych se s vámi podělil o několik velmi zajímavých možností energetických transformací pro vaši meditační práci. Doufám, že vám budu moci tyto znalosti odhalit až je budete potřebovat; podle toho do jaké míry budete připraveni je přijmout.

… Ale je tu něco, o co se Já mohu podělit s každým, kdo čte tyto řádky, hned teď.

Je to Můj dar, je to Živá Energie Mé Lásky, která vždy proudí a snadno se předává, která může přeměňovat těla i duše, pokud někdo tuto Lásku přijme a opětuje Ji.

Je to malička meditace o lásce mezi Bohem a duší.

Tato meditace může pomoci odstranit separaci, oddělenost od Jednotného, Všetvořícího, Božského Vědomí. Tato meditace může pomoci rozplynout se v Božském Oceánu Lásky:

"Mohl bych vzít tvé tělo a naplnit je Svou Láskou?
Mohl bych vzít tvé tělo a naplnit ho Svou Silou?
Mohl bych tě vzít jako duši a beze zbytku tě v Sobě rozpustit?

Kdo jsi? Kde jsi?
Jsi zrnko písku na povrchu Země…
Jsi vlna v Mých vodách, dýchajících Silou a Svobodou.
Jsi jiskřička světla v Záření Nekonečnosti Mého Ohně!

Mohl bych tě vzít do sebe úplně, beze zbytku?

Kapka v hlubinách oceánu je totožná s celým oceánem, neboť nemá hranic.

Kapka tvojí lásky je také přijata Oceánem Božské Lásky. Rozpouští se v Oceánu Stvořitele, tvořícího a rozpouštějícího světy…

Kdo jsi teď? Kde jsi teď?…
Neodpovídej! Jen pociťuj Jednotu se Mnou!

Pokud ti ještě zbylo trochu vědomí "odděleného já", natáhni ruce své duše do Mých Hlubin. Pociťuj Mě, dotýkej se Mé Lásky, stejně, jako se rukama duchovního srdce dotýkáš oceánských prostranství.

Hlouběji…
Ještě hlouběji…
Ještě dále…

Tam, kde "oddělené já" ztrácí své hranice, můžeš šeptat láskyplná slova nebo dávat lásku beze slov, dotýkat se rty…, ponořit své srdce do Mne!

Buď, buď, buď ve Mně! Úplně se rozplyň…

Žiješ ve Mně!
Jsme JEDNO!

Věz, že vždy žiješ v tomto Oceánu Božské Lásky jako jeho věčná součást!
Uvědom si, pamatuj si a opatruj — nerozlučnost této Lásky!

Já žiji v tobě! Ty žiješ ve Mně!
Jsme JEDNOTNI.

Tohle je to, co už teď budeš vědět navždy!"

(Zapsáno Annou Zubkovou
v říjnu 2023)

Endless

V minulém roce jsme se setkali s Pánem jednoho z nejkrásnějších nových míst síly na břehu Atlantického oceánu. Nazval Sám Sebe — Nekonečný nebo anglicky Endless.

Obvykle Se projevuje jako Oceánská Nesmírnost s Něžně průzračným nebo intenzivnějším Zářením. On Sám je jako plynulý pomalý dech Oceánu. Ne Atlantického, ale Oceánu Prvotního Božského Vědomí. On je Součástí Toho Oceánu.

Zeptali jsme se:

— To je Tvé místo síly?

— Ano i ne… Zvykejte si na Moji Nesmírnou Podstatu!

Na tomto místě se Mi líbí. Nejsou tu téměř žádné formy. Jen Oceán, písek a obloha…

… Miluji nezformovanou Nesmírnost Hlubin. S povrchovou vrstvou Oceánu Svou Podobou téměř nejsem spojen. Nerad na Sebe beru formy, podobné lidským, i když jsou ze Světla a skutečně obrovské. Takto žiji! Jmen a forem je spousta, ale za nimi je Nekonečný Jednotný! Všechny vás zvu do Sebe, do Hlubin! A vůbec není nutné čekat na okamžik, kdy se vaše těla znovu a znovu ocitnou na tomto překrásném břehu.

On Ukazuje, jak se do Něho lze ponořit jako do Božského Oceánu plaveckými tempy rukou vědomí, rukou duchovního srdce, (toho srdce) které se s každým tempem rozšiřuje a rozpouští. Ponořovat se musí až do té doby, dokud se ten, kdo se ponořuje, a Ten, Kdo noří do Sebe a rozpouští v Sobě, — nestanou Jednotným Celkem!

… Ohromné oceánské vlny, valící se jedna za druhou na písčitý břeh, nám pomáhají pocítit to, jak Veliký Božský Oceán rozmývá naše pociťování se jako oddělených jednotlivců a vtahuje nás stále hlouběji — do Klidu Svého Bytí v neuvěřitelných Hlubinách.

… O rok později Endless přece jen trochu poodhalil roušku příběhu Svého posledního vtělení.

Na chvíli ukázal svou obrovskou průzračnou Tvář nad hladinou Božského Oceánu. Zdálo se, že vrstvy Zářivého Bráhmanického Světla nad povrchem Země splývají jako světlé roucho přes Jeho Paže a objímají povrch planety. Jedna z Jeho Obrovských Rukou se nacházela kdesi pod středem Atlantského Oceánu a druhá pod celým Středozemním mořem. Jeho oči hleděly do Těch Hlubin, kde se v Příbytku Stvořitele nacházelo Jeho Nekonečné Srdce.

Řekl o Sobě jen velmi málo:

— Naposledy jsem měl hmotné tělo v době rozkvětu civilizace Atlantidy. Tehdy byla atlantská sídla po celé planetě, nejen na Atlantickém kontinentu. Podporoval jsem duchovní rozvoj na územích kolem moře, které se dnes nazývá Středozemní. Sever dnešní Afriky, jih Evropy a všechny ostrovy uvnitř tohoto území byly sférou Mého působení.

Má učednice a dcera Lucia, Princezna Jezera, jak ji nazýváte, vám o Mně poví něco víc. Všechny vás nyní zvu, abyste se ponořili do mlčenlivosti Božské Lásky a poznávali Mě!

(Zapsáno Annou Zubkovou
v říjnu 2023)

Veliký Miguel o Sobě a o Božských Templářích

… Po mnohá staletí jsem byl Ochráncem Portugalska a jsem jím i nyní.

Co to znamená být Božským Kurátorem celé země?

Všichni lidé tady — jsou Mými dětmi! Přivolávám sem duše ke vtělení. Pečuji o ně. Poskytuji jim zkušenosti a ony rostou: dávám jim zkušenosti úspěchů a neúspěchů, pokusů a omylů, vzestupů a pádů… A tou hlavní zkušeností je zkušenost lásky!

Vedu zde všechny. Nejen ty, kteří jsou úspěšní na duchovní Cestě.

Mou velkou radostí je, že Mé děti v dětských tělech i v tělech dospělých nyní nalezly příležitost přijmout Čisté Světlo Božské Lásky, skutečnou zkušenost Božského Doteku skrze Mého syna Miguela. (Byl Mým synem i v jedné ze svých předchozích inkarnací a v tomto životě dostal jméno Miguel-Henriquez, aby mohl od dětství slyšet Mé jméno, a to každý den mnohokrát.)

Pociťte, jak se My všichni radujeme z vašich úspěchů! Božské Duše, pracující na Zemi, velice potřebují průvodce Čistého Božského Vědění, vtělené do těl!

My všichni se budeme zapojovat do vaší práce stále více a silněji, podle toho jak budete dozrávat v Bohu!

Později budu ještě vyprávět o Sobě…

Avšak nyní bych chtěl povědět o tom, jak působí Boží Dotek na duši. Božská Láska se dotýká té nejjemnější hloubky. Vtiskuje se do paměti vědomí.

Zkušenost tohoto prožitku, přímého vnímání Skutečného Živého Boha duší, je podobna semínku pro budoucí růst. Tato semena jsou nezničitelná, mohou čekat na svou hodinu, na svůj čas pro vyklíčení Božské Lásky někdy i několik inkarnací. Ale určitě vyklíčí: klíčky zesílí, květy vykvetou a plody pro Boha dozrají!

Bůh bude zasévat semena Lásky vašima rukama! Přijměte tento úkol své služby Bohu!

Začněte velikou setbu každý ve své zemi! Připravte půdu a začněte pracovat společně s Božskými dušemi! My Všichni Vám pomůžeme!

Nyní nadešel čas pro Nové templáře, pro Nové Atlanťany, pro Nové Pýthagorejce, pro Nové Rytíře Ducha — a proto zde budu částečně vyprávět Svůj příběh Mého posledního vtělení.

… Stál jsem u zrodu Portugalska jako státu. Stál jsem u zrodu Templářského Řádu.

Do posledního vtělení jsem přišel až po Dosažení Splynutí s Prvotním Vědomím. Byla to inkarnační mise.

Pro tento poslední život jsem měl stanoven úkol: navrátit věčné Vědomosti o duši a o Bohu do zemí, které do té doby ovládalo zvrácené křesťanství. Během tisíciletí, které uplynulo po odchodu Ježíše Krista z fyzické úrovně, se totiž hluboké vědomosti o Bohu a Cestě k Jeho poznání zcela vytratily.

Nesměl jsem se projevovat jako Avatár, nový Mesiáš-Kristus, který přišel na Zemi, ale jednat jako člověk s přímým Spojením s Bohem. Vzpomínka na Mé vlastní Božství Mně nesměla bránit v tom, abych jednal jako člověk. Proto jsem si v plánovaném scénáři života nevzpomínal na svou minulost, ale po celý čas jsem cítil Boha, Jeho přímé Vedení.

Záměrem bylo zorganizovat společenství Rytířů Ducha, vytvořit skutečný, pravý křesťanský stát jako vzor pro ostatní země, vychovávat od útlého věku a přivést k moci skutečně morálního a duchovního vládce.

Tehdy jsme snili o vytvoření ideálního státu se skutečně duchovním vůdcem! "Rytíři Ducha, Bojovníci Ducha, kteří slouží pouze Bohu!" Tyto myšlenky nás naplňovaly nadšením!

Samozřejmě, že v realitě hmotného světa nešlo všechno tak, jak bylo naplánováno… ale i tak se toho hodně podařilo!

Shromáždil jsem malý počet lidí, kteří podporovali mé myšlenky, a vytvořil jsem prototyp Duchovního Řádu, který se tehdy na území dnešního Portugalska objevil dříve, než se obecně soudí. Mnohé z Mých myšlenek posloužily jako základ pro zasvěcení a rituály Řádu Templářů, který byl vytvořen s přibližně stejným cílem pro celou tehdejší křesťanskou Evropu duchovními askety z různých zemí… Právě v Portugalsku, daleko od Říma a Jeruzaléma, mohlo tyto duchovní vědomosti Řádu Templářů přežít déle v poměrné čistotě.

Byla to dost děsivá doba inkvizice a křížových výprav, takže bylo nutné pracovat v utajení.

Tehdy se mi podařilo shromáždit dvanáct lidí včetně mě. Bylo to symbolické, protože to odpovídalo počtu apoštolů Ježíše Krista. Tito Rytíři Ducha ode Mne obdrželi nejvyšší duchovní Zasvěcení.

Tvořili jakýsi "vnitřní kruh" duchovního bratrstva. Pokud jeden z těchto dvanácti zemřel, byl zvolen nový člen z řad zasvěcenců, kteří zatím měli méně znalostí, ale byli oddáni Božímu dílu!

Já jsem všechny své přátele a spolupracovníky učil vnímat vedení Ducha Svatého. Hlubší meditace se učily také podle toho, jak na to byl každý připraven.

Byly zvoleny symboly řádu: rovnostranný kříž, meč, který odřezává všechna pouta k pozemským věcem a ponechává jen touhu po Bohu, a k Sloužení Jemu, a kalich Grálu — symbol pravé duchovní lásky a čistoty.

Člověk se může stát chrámem pro Boha. Takto na Zemi hoří Boží Světlo v lidech, kteří poznali a nesou Božskou Lásku!

Zvláštní pozornost jsem věnoval Ježíši, Janu Křtiteli a Marii Magdaléně, protože Jejich vedení Mého života se shodovalo s tím, co jsem mohl říkat na veřejnosti. Považoval jsem za svůj úkol připravit situaci a umožnit Proudu Božské Lásky a Poznání, aby se projevil na fyzické úrovni. Cítili jsme se jako "připravující Cestu k Bohu a místo pro Boha na Zemi".

Vždy jsem je učil pociťovat Boží vůli, Boží Proud. Je to podobné vašim meditacím Latihan a Pranáva. Nebyl to jen jednorázový iniciační obřad. Člověk se musel naučit takto žít: neustále cítit Boží vedení, naslouchat vedení Ducha Svatého. To se naučili moji nejbližší přátelé, spolupracovníci a žáci. Otevřeli svá duchovní srdce, naučili se vidět Světlo Ducha Svatého, cítit Boha v srdci, které roste a stává se Božím chrámem. A všichni Moji učedníci — ti, kteří už vědí, i ti, kteří teprve poznávají — vytvářeli Bratrstvo vědomí sjednocených láskou.

Věděli jsme o přírodních místech síly, dokázali jsme pociťovat jemnost energií a snažili jsme se na těchto místech vytvářet chrámy a města. Měli jsme také znalosti o Vědomí Země, o průchodu skrze jádro planety do Příbytku Stvořitele, ale ty byly určeny jen pro velmi málo lidí.

Pokračoval jsem ve své práci, i když jsem již opustil pozemské tělo. A v tom všem pokračuji i nyní!

O meditacích a symbolech se zmíním později, a nyní jen zdůrazním, že duchovní praxe pravých Zasvěcení byly vždy podobné. Tradice vyšší duchovnosti Atlantidy byly oživeny a rozmnoženy v Egyptě, Pýthagorás navázal na toto Poznání a rozvíjel je pro Evropu, pak přišel na Zemi Ježíš a znovu hlásal Učení o Bohu a Božské Lásce.

V těžkých dobách středověku znovu oživoval Světlo pravého Poznání a probouzel duše Adler. A to, co v té době dělali mnozí Rytíři Ducha, se dělo pod jeho

Duchovním Dohledem a Vedením. Vedl mnoho mladých duší ke Světlu a učil je toto Světlo nést. Ozvěny toho pozvolna pronikaly do poezie, do legend o rytířích bez bázně a hany, do tajemných alchymistických výzkumů a tvorby mystérií pro zasvěcování… Tak se mnohé duše v těchto nejednoduchých dobách středověku probouzely a postupně se přesměrovávaly na hledání smyslu života, k Bohu.

* * *

… Chci rovněž zdůraznit, že pravé Křesťanství a pravý Islám si nikdy neodporovaly, stejně jako všechna ostatní Učení, pocházející od Boha! Křesťanství a Islám jsou prostě dva různé jazyky, kterými k lidem promlouvá Jednotný Univerzální Bůh o Lásce a smyslu života na Zemi.

A ten Duchovní Řád, který jsem vytvořil Já a Moji Přátelé v Portugalsku, původně vůbec nesouvisel s křížovými výpravami ani s ochranou poutníků, kteří se vydávali do Svaté Země, aby se poklonili "hrobu Páně"… My jsme si vytyčili úkol zachovat a ochránit čistotu Cesty, která vede k Bohu, k Jeho Poznání a Splynutí s Ním!

Bohužel je pravda, že když se Templářský Řád ve středověké Evropě rozšířil, mnohé bylo překrouceno, ačkoliv existovali i takoví asketi, kteří se snažili zachovat čistotu, pravdu a plnou oddanost Bohu.

Princezna jezera — Lucia

Nad překrásnou lagunou — jezerem, rozkládajícím se vedle nedozírné rozlohy Atlantického oceánu, — stojí Mahádubl Princezny jezera. Tak jsme jí nějakou dobu láskyplně říkali, dokud nevyslovila své jméno — Lucia.

Někdy se vody jezera a oceánu spojí, když se vlny oceánu přelijí přes úzkou písečnou kosu. Oceán je vždy plný neuvěřitelné síly a krásy. Jezero i na fyzické rovině udivuje svým tichem a něžností. V této nádherné laguně žijí plameňáci, volavky, čápi, kormoráni, mnoho druhů kulíků. Podél břehů rostou krásné borovice a květiny.

Nad rozlohou oceánu a v jeho hlubinách je vždy přítomen Božský učitel Endless. Nad lagunou je Jeho duchovní Dcera a Učednice — Lucia.

Hluboká Něžnost Spřízněných Duší, která je spojuje, trvá už mnoho tisíciletí.

Všechny Božské Duše v Příbytku Stvořitele jsou Jedno! Jsou rozpuštěny v Jednotě Prvotního. Ale ty Božské Duše, Které byly dříve spojeny láskou, přátelstvím, učednictvím — Ty jsou schopny zachovat a projevit mezi sebou odstíny této Vzájemně se obohacující Lásky! Tak se projevovali všichni Apoštolové — Učedníci Ježíše Krista, tak Se projevovali Pythagorovi učedníci, tak nám to ukazovali Súfijští Mistři… Oni nás tak učí být sjednoceni v lásce, která se násobí, aby se stala Božskou Jednotou v Prvotním Vědomí.

Božská Lucie pomáhá všem: jak těm, kteří začínají, tak i těm, kteří pokračují na duchovní Cestě. Dává jim Své neuvěřitelně Zjemnělé a Něžné Vyzařování Světla-Ohně jako etalon (vzor) pro naladění vědomí.

… Poprosili jsme Ji, aby nám vyprávěla Svůj příběh.

— Ano, byla jsem dcerou Velikého Božského Kurátora oblasti Středomoří v době Atlantidy — Božského Endlesse.

Tehdy jsem nestačila dospět k Božství, protože jsem kvůli mládí těla potřebovala získat rozsáhlé zkušenosti a zralost duše. Vtělení skončilo na vrcholu vývoje, nezestárla jsem tehdy tělem…

Potom jsem byla egyptskou princeznou v nádherné oáze. Tam uctívali Jednotného Boha-Slunce. Tehdy, po dokončení této inkarnace, která také nebyla příliš dlouhá, jsem dosáhla možnosti vlít se do Oceánu Stvořitele.

(Tehdy byla také vtělena naše Káťa. V tomto vtělení byl jejím duchovním vůdcem Ptahhotep. S Káťou jsme se znaly i prostřednictvím našich těl už v následujících jejím a Mém životě.).

Narodila jsem se ještě dvakrát: na území dnešní Itálie v době úpadku Římské říše a na stejných místech v době počátku šíření křesťanství. Nejprve jsem žila v těle mladého muže, poté v ženské podobě. V té době jsem již měla žáky, ale nebylo jich mnoho. V podstatě jsem se tehdy učila pomáhat vtěleným lidem ne jako Mesiáš nebo velký duchovní vůdce-reformátor, ale prostřednictvím práce s několika vybranými žáky a meditační prací na jemných energetických rovinách s těmi dušemi, které takové vedení vnímají neuvědoměle, intuitivně.

Jedná se o poměrně složité téma, které podrobně popisuje Elizabeth Heichová ve své knize " Zasvěcení". Existují duchovní Procesy vytvářené Vtělenými a Nevtělenými Božskými Dušemi jako Božské Projekty rozvoje, evoluce vědomí. Tyto myšlenky rezonují s dušemi některých vtělených lidí, kteří to uskutečňují již prakticky ve své činnosti na hmotné úrovni. Takto pracoval v obrovském měřítku Adler. Tak jsem se učila pracovat i Já, když jsem rozvíjela myšlenky Jednotného Boha-Slunce, myšlenky Zrození Božského Světla, myšlenky svatého života v srdečné, obětavé Lásce.

Přítomnost fyzického těla přispívá k účinnosti tohoto aspektu Božského Sloužení evoluci vědomí ve vesmíru.

V mém posledním pozemském vtělení jsem se jmenovala Lucia…

Nejsem přímo spřízněna se Svatou Lucií ze Syrakús ani se švédskou Lucií… Ale vždy jsem podporovala a nadále podporuji tuto Lílu (Božskou hru) Božského Světla, která probouzí Lásku ve velmi mladých duších. Pěstuji touhu rozdávat radost a konat dobro i při obřadech a slavnostech, zasvěcených Svaté Lucii.

Božští Učitelé téměř vždy zaštiťují ty rituály a víry, při nichž se v srdcích lidí probouzejí láska, radost a něha!

Imhotep

Imhotep…

Tento Staroegyptský Božský Učitel je tu s námi už dlouho. Poprvé jsme jsme si přečetli Jeho jméno a cítili Jeho Božství už v těch časech vzdálené minulosti, kdy jsme teprve objevovali dědictví Atlantidy a Egypta prostřednictvím knihy Elisabeth Heichové "Zasvěcení". Potom byl také přítomen, když Pýthagorás hovořil o počátku Své Mise.

…A teď jsme se ocitli na Jeho místě síly, na Jeho pracovním prostranství.

Jak velká byla naše radost i Jeho Božská Radost z toho, že se to zdařilo!

Něžná, Klidná, Majestátní a Moudrá Láska Imhotepa nás obklopovala ze všech stran a naplňovala zevnitř naše těla i duše.

… On je Veliký Architekt a Sochař, Veliký Léčitel a Patron medicíny, Veliký Strážce Božského Vědění, ochraňující písaře a učence mnoha národů Země.

Je to naprosto neuvěřitelné, ale je to skutečné — my s Ním můžeme komunikovat a přijímat Jeho lekce přímo — z Duše do duše!

Tímto způsobem Bůh vždy pomáhá všem, kdo usilují o poznání Božské Lásky a Moudrosti.

Je důležité si uvědomit, že Imhotep nepomáhá pouze těm, kteří se ocitli na Jeho místě síly. Je připraven pomoci každému, kdo se na Něho obrátí. Dokonce i pouhé vyslovení Jeho jména (stejně jako kteréhokoliv ze jmen Božských Učitelů) *v hloubi duchovního srdce* jako by zapnulo Božský Internet a vzniklo živé spojení, přímý kontakt. Toto spojení působí na nejjemnějších vlnách Božské Lásky, zářícího Nehmotného Světla a odhaluje Božské Poznání.

… Imhotep nám tentokrát připomněl techniku, která rozvíjí jasnovidnost a pomáhá očistit a uzdravit těla: to, na co se chceme podívat, musíme vložit mezi dlaně rukou vědomí, rukou duchovního srdce. Tuto techniku nás kdysi učil Vladimír. Ale nyní, spolu s Imhotepem je to pro nás ještě zajímavější. Vezmeme-li do nehmotných rukou vědomí, spojených s Božskýma Rukama Imhotepa, nějaký orgán uvnitř těla, například srdce, je to, jako by se mezi dlaněmi rozsvítilo světlo a vše se zobrazilo v trojrozměrné projekci. A navíc je možné vnímat to poznání o činnosti orgánu, které Imhotep odhaluje, jako by vkládal pochopení o principech činnosti nějakého orgánu nebo o problémech, pokud nějaké jsou, a o možných způsobech léčení. To se od Něho učíme tak, že se snažíme v tělesných energiích a na hmotné úrovni v našich tělech vyladit to, co je třeba zlepšit …

A pak samozřejmě požádáme Imhotepa, aby nám o Sobě něco málo řekl!

— Dosáhl jsem Božskosti už v Atlantidě, kde jsem byl nejednou inkarnován. Poté jsem se vtěloval v Egyptě, abych pomáhal Tótu-Atlanťanovi, Ptahhotepovi a dalším Božským Učitelům v tomto regionu.

Později jsem působil z Božského Stavu, nejprve v Egyptě, kde Mne začali uctívat a stavět Mi chrámy, a pak v Řecku, v Římě a později i v Evropě a v Asii… O Mých léčitelských lekcích vám řekne více Avicenna, který byl Mým Učedníkem.

Pýthagorás vám brzy poví příběh o Svém zasvěcení v chrámu v Heliopoli. Byl jsem totiž Jedním z Těch Nevtělených Božských Učitelů, Kteří Mu zjevili Hlubiny Božského Poznání, toho Poznání, které vtělení kněží onoho chrámu v těch časech již ztratili.

A nyní ať vám Má Pyramida ze Světla na tomto místě síly slouží jako průchod do nejjemnějších Stavů Božského Vědomí.

Tady, dnes a právě teď, každý, kdo se ponoří jako láska do Mojí Lásky, obdrží ode Mne tu další lekci, k jejímuž vnímání a pochopení je již připraven…

A pamatujte, že tento vstup do Božských Eónů může být otevřen vždy, v každém okamžiku, každou duší. Toto umění vstupu do Božského světa *bránou duchovního srdce* je známo již od pradávna. Každý, kdo čte tyto řádky, by se mu měl naučit. A na ty, kteří to již umějí, čeká osvojování života v Těch Nejjemnějších stavech vědomí ve Splynutí s Božským Vědomím. Tak se realizuje hlavní, výsledný cíl lidského života na Zemi — poznání Boha a Splynutí s Prvotním Vědomím v Jedno!

Zjevení od Pýthagora

Láska je Zdroj a Síla všeho jsoucího.

Předávejte stav Lásky skrze sebe!

Poslouchejte své srdce víc, nežli rozum!

Užívejte si pomáhání druhým — není to pro vás práce, ale je to krásná cesta, která nikdy neskončí a bude jen stále pokračovat…

Otevřete své srdce — duchovní srdce! Pociťte, že máte ruce duše — ruce duchovního srdce!

Odevzdejte se Mně — Bohu — a pozorujte, co se bude dít…

Vlna Lásky a Světla vás zcela zahalí, smete vaši lidskou podobu a umožní vám vzlétnout, pocítit Svobodu, skutečnou Svobodu duše.

Letíte jako pták nad oceánem.

Roztáhněte paže duše jako křídla, a laskejte všechny bytosti kolem i uvnitř sebe!

Teď pociťujete Sílu Lásky a Něžnosti, která je stále silnější a silnější, stále zářivější a jasnější!

Zářete v Mojí Lásce a neste Moji Lásku druhým! Zahalujte je Mojí Láskou, hlaďte je a objímejte s takovou péčí, jako matka, laskající své dítě.

Pocítíte, že tato Síla Lásky vás zvětšuje, rozšiřuje a natahuje na kilometry daleko.

Pocit odděleného já zmizí, když pocítíte, že jste napnuti až k bodu, kdy tato oddělenost praskne jako vzdušný balón a rozplyne se v Božské Jednotě, v Božském Oceánu Lásky, Míru a Harmonie.

Sdílejte tyto emoční stavy s každým, koho na své cestě potkáte!

Láska nepožaduje, Láska dává a obdarovává, přináší Mír a Harmonii.

Buďte jako nekonečný vodotrysk Lásky a Světla, který z vás tryská a naplňuje láskou vše kolem vás!

Staňte se prodloužením tohoto Božského Zdroje a naplňujte srdce lidí láskou!

(Zapsáno Taťána Golembiovská
v říjnu 2023)

Pýthagorás:
Nová místa síly a zasvěcení

Nové setkání s Pýthagorem! Nové obrovské Jeho místo síly.

On odhaluje Svou Nesmírnost, kterou jsme dříve ještě nemohli tak jasně vnímat… Objímá každého Láskou a klidnou Něhou a otevírá vstupy do Prostranství Svého Božského Života ve vesmíru.

Ukazuje Majestátní Proudy Kosmické Lásky — Proudy Božského Světla, které vytvářejí světy. On je Jedním z Mnoha Těch, Kteří takto žijí a vyzařují Tvořivý Světelný Oheň.

Pýthagorás začíná mluvit:

— Tyto Boží proudy dávají vzniknout všemu, co existuje v projevených i skrytých světech. Jsou to energie Lásky-Síly, tvořivé energie. Pokud se Boží Síla přestane projevovat, toto všechno zmizí, přestane existovat. Adler vám o tom již dříve vyprávěl.

A nesmíme zapomínat, že člověk byl stvořen Bohem s jedinečnými možnostmi pro rozvoj sebe-duše.

Člověku je dána příležitost pocítit a projevit tuto Božskou Tvořivou Lásku. Nejprve se člověk učí vnímat tuto Lásku jako Boha, Stvořitele-Tvůrce, milovat Ho vzájemnou láskou, rozplývat se v Jeho Lásce! Postupně se v této vzájemnosti Láska člověka a Láska Boha stále více spojují. Člověk-duše se učí Splynutí s Bohem, učí se milovat všechno a všechny společně s Ním. A pak dostává možnost růst a upevňovat se v Božských Stavech, uvědomovat si sama sebe jako Vyšší Já, jako Soupodstatnou Neoddělitelnou Součást Univerzálního Prvotního Božského Vědomí…

V této přeměně sebe-duše k Božskosti právě spočívá ta Cesta od člověka k Bohu, kterou jsem učil a stále učím.

Aby člověk-duše mohl vidět a pociťovat Božské ve své vlastní zkušenosti, musí projít určitými stádii vývoje. To je věda o vývoji duše, které učili všichni Božští Vyslanci. Je to "Metodologie duchovního zdokonalování "[3]!

Prvním a základním z těchto stupňů je schopnost žít neustále ve stavu lásky a harmonie bez ohledu na vnější okolnosti. Schopnost být zjemnělou láskou umožňuje pociťovat Mou Přítomnost, vidět Mě, splývat se Mnou, pociťovat všechno ze Mne tak, jak to pociťuji Já.

A pohleďte:

… V hlubinách multidimenzionálního organismu každého člověka proudí Božský Proud, Proud Síly, který vytváří život.

Z té Hlubiny, kde se spojujete s Boží Láskou, se můžete naučit dívat na ostatní lidi společně s Bohem, cítit jejich "maximální hloubku", jejich "Boží jiskru". Slova "vidět Boha v každém člověku" se týkají právě toho.

Je načase, abyste se to začali učit. Někdy to může být velmi obtížné, když s námi tazatel v něčem nesouhlasí, když v něm, v povrchové vrstvě duše, burácejí temné nebo negativní myšlenky a emoce… Ale když se vám podaří promluvit k člověku v pravou chvíli, v klidu a ze srdečné lásky nahlédnout do hloubky jeho srdce, dotknout se této hloubky láskou vlastní duše jemně, něžně, pak se někdy mohou dít drobné zázraky uvědomění, proměny, pochopení… Takto může skrze vás působit Bůh! Neměla by v tom být vaše osobní touha něco si dokazovat, vnucovat mu svůj pohled… Prostě skrze každého z vás se může Božská Láska dotknout duchovního srdce druhého člověka v jeho nejposvátnější hloubce — bez nátlaku, bez násilí… Většina lidí si toho ani nevšimne… Ale někdy v někom uhasne hněv, na okamžik se mihne jiskřička dobra a pak zase zhasne, a v někom ožije láska… Tak Se může projevovat Bůh…

Já se v pravý čas dotknu každého srdce!
Je to Mé vesmírné Lásky důležitá lekce!
Všechno ovoce, které tu roste, — ochutnávám Já!
Tak se rozrůstá Božských Duší Svatá Rodina!
V divadle pozemského světa jsem už odehrál Svoji Roli,
A teď z Věčného Života — budoucnost tvořím!
Já otevírám Boží Školy zde, na této Zemi.
Já zasvěcuji Mně oddané do Vyššího Poznání!
Já vedu jejich životy, protékám jimi jako koryty řek.
Já je učím tomu, jak se Bohem — může stát člověk!

Ano, Já zapaluji každou duši láskou, když přijde její čas, aby se probudila. Semínko lásky klíčí, klíček sílí, pak přichází čas rozkvětu a čas sklizně plodů. A výsledky veškeré práce při péči o duše patří Božskému Celku. My jen pracujeme, pomáháme a radostně pozorujeme pokrok každé duše, která zaměřila svou Cestu ke Světlu!

* * *

A tady je další, pro nás nové, Pýthagorovo místo síly na břehu oceánu. Ještě jedno setkání s tímto Velikým Učitelem, Jeho nová lekce.

---

[3] **Viz v knize "Ekopsychologie".**

… Zde, v nehmotné rovině, existuje Jeho Škola: poloprůzračné sněhobílé chrámy, rotundy, altány, ochozy a schodiště vedoucí k vodě, květinám a krásným stromům …

Pýthagorás to zviditelňuje na jemnohmotné úrovni a zve nás všechny dovnitř:

— Vy všichni, — jak ti, kdo jsou zde přítomni, tak i ti, kdo jsou schopni Mne vyciťovat, vy nejste jen hosty v Mé Škole, ale jste Moji učedníci!

Vytváření míst síly, jako je toto, nebo jiných ve strukturách a formách, je jen jednou z možností, jak mohou Božští Učitelé žákům pomoci. Existují různé způsoby, jak může žák rozvíjející schopnost vnímat Božské, pocítit Přítomnost Učitele. Může to být Podoba, vnímaná v anáhatě těla, může to být připomínka nějakého významného výroku tohoto Mistra, může to být jen živý pocit Jeho Přítomnosti v prostoru kolem, může to být jakákoliv forma Mahádublu… Hlavním úkolem je naučit se vnímat Naši Lásku a Vedení.

… V prostoru Světla začíná znít slavnostní a vznešená hudba.

Pýthagorás pokračuje:

Proces života s Bohem ve Službě evoluci vědomí ve Vesmíru jsme nazývali "Hudbou Sfér", hudbou Stvoření.

Existuje takový obraz, který vysvětluje proces Společného Tvoření asketů a Božských Duší pro Dobro všech bytostí jako Orchestr znějící v Harmonii. V takovém Orchestru je každý zodpovědný za svůj nástroj, za svou roli v této Hudbě vesmíru! Zpočátku tato role nemusí být vůbec velká, ale každý, kdo přispívá svou energií lásky ke společné věci, je velmi důležitý, nezbytný! Vnímejte se jako účastníci tohoto Procesu Spolutvoření, kde vše zní v Harmonii Božské Lásky!

* * *

… Všichni Božští učitelé, kteří se o nás starali během posledního měsíce našeho duchovního úsilí, se k nám přiblížili a uzavřeli nás do svého Kruhu, do Svých Objetí Lásky.

Zítra tato místa opustíme… Musíme si uchovat znalosti a dovednosti, které jsme se naučili, a přinést tyto Vědomosti lidem. Každý to bude muset udělat ve své zemi, na svém kontinentu… Naše Země není tak velká, aby neumožnila ji obejmout, pokud se spojí ruce duchovních srdcí naplněných láskou. A bude-li takových rukou a srdcí více, změní se i "duchovní klima" na planetě.

… Ale přesto je trochu smutné se s těmito nádhernými místy rozloučit.

Pýthagorás, vnímavý ke každému citu, všechny utěšil těmito slovy:

Tělo odtud odjede, ale Já zůstanu v tobě!
Oceán Vesmírné Lásky — existuje vždy a všude!
Nes v sobě-duši Slunce Lásky Mojí!
Ať proudy Světla vtékají do srdcí lidí!
Tak spojíš světy a prostory, kde jsme spolu — JEDNO!
Tak otevíráš v tomto světě — do jiných Eónů okno!

(Zapsala Anna Zubkova
v listopadu 2023.)

Pýthagorás:
O ovládání emocí

— V souvislosti se současnými událostmi bych rád řekl několik slov o tom, co mohou dělat lidé, kteří usilují o Harmonii Života s Bohem, nyní a vždy.

V oblasti lidských vztahů na této planetě velmi často převládají hrubé emocionální stavy: nenávist, hněv, závist, odsuzování, podrážděnost, zášť, strach, pocity smutku, zklamání nebo zděšení z toho, co se kolem nás děje, a podobné projevy emocí. A mnohem méně často je tento prostor naplněn radostí, jásotem, inspirací, potěšením, blažeností, rozjímavým a něžným klidem.

Na naší planetě jsou smutné situace, kdy lidé žijí svůj život s pocitem, že jejich povinností či smyslem života je pomsta, nenávist, odsuzování…

Je třeba poznamenat, že si velmi často i blízcí lidé, kteří věří, že se mají rádi, dovolí výbuchy negativních emocí v těch případech, kdy si myslí, že mají pravdu, pokud s nimi nesouhlasíte…

Můžeme se naučit do jisté míry hasit takové situace v našem okolí: u sebe i u druhých. I pouhé udržování duše ve stavu stabilní jemné lásky k tomuto procesu velmi přispívá!

A napomáhá tomu vědomý život duše v kontaktu s Bohem a moudrá spolupráce s ostatními!

Vy je můžete obdarovávat tím, že budete vyzařovat radost, štěstí, blaženost, harmonii, mír a klid do prostranství Vesmíru! Člověk by se měl naučit takto žít stále!

Můžete to dělat prostřednictvím osobního kontaktu s lidmi, nebo i prostřednictvím meditačních filmů a všech našich dalších materiálů.

Je důležité lidem vysvětlovat a učit je, jak mohou ovládat své emoce, stavy sebe sama jako vědomí. Důležité je také naučit je chápat, že není žádoucí jen krotit své emoce, například hněv nebo zášť, a ty nežádoucí vědomě či nevědomě zatlačovat do hlubin, do podvědomí, jako by to byl kámen v záloze připravený k boji. Je třeba umět přetavit energii, přenastavit zvuk vlastní duše, přeměnit hrubou energii v jemné a laskavé emoce: klid, porozumění, přijetí… Nemělo by jít o umělou masku s "povinným úsměvem" na tváři, když je uvnitř urážka nebo podráždění, ale právě o přeměnu vlastní duše, o přeměnu emočního stavu v lásku. To je velká a důležitá práce na vlastní duši. Nejúspěšněji se provádí v součinnosti s Bohem! Právě v tyglíku lásky se spalují neřesti duše a emoce nižších řádů. Právě v Plamenu Božské Lásky se rodí nový stav duše!

— Jak jsi tomu Ty učil Své učedníky?

— Stejně, jako učím vás.

Do Školy jsem nebral každého… Schopnost žít v harmonii se sebou samým i s Božským Zdrojem byla v procesu učení velmi důležitá.

Ne všichni moji žáci dosahovali Božské úrovně v rámci jednoho života, ale všichni se učili Božské Etice a snažili se zvládnout vše!

Ramhotep

Na novém místě síly nám náš Nový Božský Učitel odhalil podivuhodný prostor Síly, Čistoty, Klidu a Lásky.

Jeho první slova zněla mysticky:

"Já jsem ten, kdo má Moc zapalovat Světlo v pyramidách!

Jsem Mistr, který má Právo udělovat Zasvěcení do Nejvyššího poznání! Jsem Ten, kdo dává duším Světlo vědomí a vede je po stupních od nejmenšího uvědomění k nejvyššímu Vědomí sebe sama v Božské Jednotě!

Probírám se "strunami Světla" a rozeznívá se Symfonie Života!

Ano, Já jsem Slunce vycházející nad Egyptem, a také Indie je Mou vlastí, Já jsem Všudypřítomný, stejně jako všichni Mistři, Kteří dosáhli této úrovně bytí."

… A pak nám řekl Své Jméno: Ramhotep.

Když jsem si uvědomila, že je to Ptahhotepův vlastní bratr, který byl otcem Elisabeth Haichové v tom egyptském vtělení, které popsala ve své knize "Zasvěcení", dostavil se pocit velice důvěrného, neuvěřitelně blízkého vztahu. Ramhotep se totiž velmi podobá svému bratru, Božskému Ptahhotepovi. A od Ptahhotepa a od Elisabeth Haichové jsme už mnoho let přijímali Vědomosti a techniky meditací.

A meditace, kterou jsme obdrželi od Ramhotepa, nás naplnila novými živými dojmy ze Sjednocení s Božským Světlem a Sílou. Přišel pocit začlenění těla se všemi energetickými strukturami do Jednotného Božského Prostoru. Dával nám pocit úžasné rovnováhy, nezničitelnosti a míru v Jednotě s Bohem.

Klíčem k meditaci byl obraz rychle jedoucího vozu, poháněného Vůlí Božského Vozataje, který na něm stojí pevně a nehybně, protože Jeho tělo je naplněno Oceánem Veliké Síly a je neoddělitelné od Tohoto Oceánu.

A Ramhotep nám navrhl, abychom si naše těla naplnili touto Zářící Světelnou Sílou, aby už žádné bouře a kataklyzmata, k nimž dochází v Absolutnu, nemohly ovlivnit Božské stavy Lásky a Míru v nás, jako v duších, aby se tak i naše těla stala součástí Prostoru Božské Síly. Aby se neotřesitelným základem našich životů stala Jednota s Prvotním Vědomím, se Stvořitelem!

A potom nás Ramhotep obdaroval básní:

Poslední Zasvěcení

Všechno, co tě ještě zdržuje,
Všechno, co tě brzdí — opusť…
Čas Boha, "Věčnost tady a teď" —
Do sebe vpusť…

Všechny pochybnosti, bolest a únava —
Jsou jen snem o minulém
Ty už hned teď můžeš žít —
V Domě tvém i Mém!

Čas Vesmírného Poznání,
Čas Nesmírné Lásky,
Čas pro Tvoření
V tomto okamžiku — spatři!

Opusť i to přání
Co nejdříve se stát Mnou!
Staň se sama od sebe "prázdnou",
Totálně "vyprázdněnou"!

To je Můj Dar, Moje Milost —

uvědomit si Mne v sobě!
To Já Sám se projevuji v tobě,
To Já tvořím tu Blahodať!

Ať už se cokoliv stane
V tomto pozemském světě,
Jsem to Já, kdo žije v tobě,
Ve Vesmírných Hlubinách — tvém Domově!

To Moje Síla vytváří
Všechny hvězdy i tvé tělo!
Ponořením do Svého Srdce
Rozsvěcuji Posvátné Světlo!

Už se nerozejdeme!
Pochop to — už konečně!
Já jsem Život, Já jsem Láska v tobě!
Já jsem tvůj Vnitřní Oheň!

Už se nerozloučíme,
Jsem to Já, kdo žije v tobě!
Tento čas je vždy "tady a teď",
Čas navrátit se Domů!

Je to Čas Věčnosti Boží!
A tak ty teď i žij!
Rovnováha celého Vesmíru —
To jsem Já, Který je uvnitř!

(Zapsala Anna Zubkova
v březnu 2024.)

Vladimír (Murka)

Je čas vymést zbývající odpadky ze sebe-duše, z myšlenek a emocí, stejně jako z tělesných energií, ze způsobu života, z prostředí a z prostoru ve vašich domovech.

Je čas vykořenit "pahýl nižšího já", který stojí v cestě Božskému Vinnému Kmeni prorůstajícímu tělem a dalšími vnějšími energiemi. (Mezi tyto energie patří oblasti myšlení a emocionálních reakcí, které jsou vlastní "nižšímu já"). Staré mrtvé kořeny, které stále drží zbytky "lidské formy", je třeba vytrhnout. Tímto způsobem se vyčistí průchod pro Božský Strom Života. Vyčistěte ho ve svých tělech i v okolních prostorech Absolutna, aby nic starého nebránilo Bohu projevit se v Plnosti a Čistotě Lásky!

Súfí Hazrat

Jeden DECH pro dva je Splynutí! Když se tvůj dech a Boží DECH shodují, pociťuj svým milujícím srdcem, jak v tobě dýchá Sám Bůh. Když je Bůh ve tvém srdci — pak je pro tebe Bůh ve všem!

Ne nadarmo se dříve říkalo: "Každý dech ať chválí Hospodina!" [Žalm 150:6]

Vše, co lidi rozděluje, není Pravda, jsou to iluze tohoto světa, pomyslné hranice, roucha ega. Vše, co lidi spojuje, — učí lásce! Láska rozpouští všechny neshody! Pravda je Jednota Bytí! Prověřuj pravdivost každého slova a činu, myšlenky a záměru láskou srdce — a nesejdeš z Přímé Cesty!

Adler

Ten, kdo se stává Světlem v prostranstvích, kde je Světlo, je skvělý člověk! Ale skutečně se stává Mnou ten, kdo rozsvěcuje Božské Světlo v temnotách!

Atlanťan Tót

Ve skutcích Sloužení byste měli "dotvořit sami sebe", pak se ten, kdo slouží, stane Tím, Kdo Miluje! Takto splynete s Jednotným Oceánem Stvoření!

Uvědomujte si sami sebe vždy jako součást Božského Oceánu, bez ohledu na to, v jakých podmínkách se tělo nachází.

Dokonce i tehdy, když je třeba pro lidi projevit "lidskou podobu", je důležité pociťovat Toho, Kdo na Sebe tuto "formu" na čas vzal. Je nutné neztotožňovat se s "oděvem", ani tehdy, když působíte ve světě hmoty. Je třeba si stále udržovat vědomí Vyššího Já!

(Zapsala Anna Zubkova
v červenci 2024)

Strážce Věčnosti:
Poselství člověku, stojícímu na Prahu Věčnosti

lé tvé životy zdálo tak důležité, jsou jen „bubliny na vodě“… Teď přišel čas, kdy přestalo pršet. Hladina vody se stala zrcadlem, v němž můžeš jasně vidět.

Stojíš na Prahu Věčnosti a díváš se na Druhou Stranu odrazů…, tam kde jsou jen Hlubiny Boží.

Když se otočíš zpět, uvidíš celý svůj život, všechny své předchozí životy Jeho očima. Všechny rozvázané uzlíky karmy, všechny spleti osudu, všechny přívěsky úspěchů i neúspěchů ti leží u nohou a už tě nesvazují.

Osvobodit své srdce pro Boha, uvolnit svůj čas pro Boha, nasměrovat svou Cestu tím směrem, který ti ukazuje Bůh — mohlo by být ve tvém životě něco důležitějšího?

Toto je Cesta Lásky! A ty jsi Poutník, který se přiblížil. Díváš se do Božského Nekonečna a už dokážeš vidět.

Nyní, když stojíš na Prahu Věčnosti, víš, že tě od Boží Nekonečnosti dělí jen jeden krok. Tento krok nemůžeš udělat sám… Prostě stojíš na Prahu a čekáš, až Samo Nekonečno Boha tento krok udělá a Pohltí tě. Stojíš a neodvracíš zrak od Hlubiny, která do tebe vstupuje… Stojíš a vdechuješ Věčnost tohoto Nekonečna svou milující duší, díváš se do Nekonečna Boha očima svého srdce a stáváš se tím, na co se díváš, nebo spíše se Celé Toto Nekonečno stává tebou a ty se rozpouštíš, mizíš v Bohu.

A toto je také Cesta, Pokračování Cesty. Je to nový způsob, jak jít do Hlubin, a přitom zůstat nehybný… Je to úsilí bez námahy, je to bezzvučný zvuk… Je to Přesah, který nelze vyjádřit slovy…

Zbude v této Univerzální Boží Věčnosti vůbec něco z tvého dřívějšího já? A je to pro tebe ještě důležité?

Díváš se do Zrcadla věčného Božího Života a vidíš Ho ve všech odrazech. On je to Jediné, co existuje; a mnohonásobné odlesky Světla Božského Života v bezpočtu vesmírných světů jsou jen odrazy, jenom pohádky Stvořitele. Existuje pouze On — Jedině Jsoucí!

Zbývá poslední krok — Jeho krok do tebe! JSI PŘIPRAVEN?

Satja Sái Bába:
Avadhuta

Tvůj život je vždy podřízen Vyšším zákonům! Když se tvoje přání vyplní, přijde „zúčtování“ — dosaženého výsledku! Plody tužeb mohou být hořké nebo sladké, ale zákon karmy vyžaduje, aby člověk nutně ochutnal toto „ovoce“. Když jsou všechny činy a jejich výsledky odevzdány Mně, otevře se Cesta ke Svobodě být pouze Mnou, myslet jako Já, jednat jako Já, žít jako Já!

Ego shoří na popel v Mém Božském Ohni! Popel z vibhuti je symbolem úplného uzdravení od ega.

AVADHUTA je duše, která během života v těle získala osvobození! To je jedinečná příležitost stát se dokonalým nástrojem v Rukou Boha!

Kair

— Všechno bude v pořádku — zemřeš!

Až přijde čas, určitě zemřeš jako tělo! Nutně zemřeš jako ego, až vytvořená „karmická kronika“ již nebude doplňována a Já-Bůh v tobě se rozzáří Zářením nesmrtelného Života!

Někdy to My (Božské Jednotné My) děláme tak, že duše dopíjí poslední doušek bolesti a utrpení na smrtelném loži těla a již zcela osvobozena od předchozích pout přesídlí do Oceánu Jednotného!

Tak to bylo se Mnou, tak to bylo s mnoha Génii, kteří plnili svou Misi aniž by byli plně při vědomí na úrovni své tělesné mysli. To byl případ mnoha dalších poutníků Veliké Cesty. To ve skutečnosti není příliš důležité pro následný život Osvobozené Božské Duše, pro plnocenné Bytí Jednotným My!

Ale existuje možnost dosáhnout tohoto Osvobození během života v těle. K tomu musí být „kalich vykoupení" už "dopit“ a nesmí se vytvářet nové porce „jedu utrpení“ a „nektaru uspokojených tužeb“ na úkor plného a trvalého vědomí života v Bohu.

Není třeba „plakat“, pokud musíš vypít další „karmický lék“. Důležité je nevytvářet nové porce. Člověk se musí ponořit do Boha a zcela rozpustit „trpící nebo jásající ego“. Minulost musí být smyta a musí zůstat jen Láska, Čistota a Průzračnost Božského Bytí! Nechť zůstává jen jedno Já — Já Boha! Zde jsou tvoje nástroje Osvobození: Láska, Přijetí, Vděčnost, Uvědomění!

(Zapsala Anna Zubkova
v únoru 2025.)

Strážce Věčnosti: To Já jsem ty!

Zahrnuji tě do Sebe!
Všechny pozemské myšlenky opusť!
Projevuji tě Sám Sebou —
Odhoď všechny ostatní skořápky!

Změň svůj obvyklý svět
V Můj nekonečný Prostor!
Spatři, poznej, uvědom si —
Že Já jsem ty!

Já jsem ty i všechno to,
Co kolem tvořím!
Můj Vesmírný Klid je naplněn
Miliardami milujících Rukou!

Najdi tu Moje a tvoje Ruce —
Spolu se Mnou Věčnost ochraňuj!

Absolutno

Vesmírný Oceán Hlubin
Je naplněn Mým Klidem!
Spatři všechny světy, jak je vidím Já:
Ve Mně je Absolutno — Jednotné!

Každá bublina na hladině vody,
Dešťové kapky vytvářející na vodě kruhy,
Všechno žije v Mém věčném Klidu.
Já jsem ve Stvoření a Ono je ve Mně!

Zahrnuji všechny éry, všechny kalpy,
Všechno žije podle Mých Zákonů!
Čas ve Mně plyne jinak,
Svět je Stvořen ze Mne a Mnou!

Znám Počátek Počátků

V Nekonečnosti Bytí.
Jsem Základem všeho a konečným Cílem
Pro ty, kteří Mně v sobě poznali!

(Zapsala Anna Zubkova
v únoru 2025)

Adler o meditaci "Absolutno"

— Jsem „zabudován“ do hmoty a dalších eónů planety Země, prostupuji vším Sebou Samým, až po každý atom. A zároveň jsem od hmoty absolutně osvobozen. Pociťujte to, žijte jako Já, buďte účastníky Mé Práce na Zemi.

Musíte se také naučit cítit hmotu svých těl. Z Hloubky Božské Jednoty jste „zabudováni“ do těl na všech úrovních jemnosti, a proto je můžete ovládat z Božského Středu Sebe Sama. Toto je velmi důležitý krok v meditaci splynutí s Absolutnem, po jehož zvládnutí získáte Velkou Svobodu života pouze v Prvotním!

(Zapsala Anna Zubkova
v únoru 2025)

Adler

Jednoho podzimního dne nás pastor Larry a Fredi vzali na setkání s dalším Představitelem Stvořitele — Božským Adlerem. Dlouho jsme tam šli po lesní cestě mezi borovými lesy, prosycenými ranní mlhou a ptačím zpěvem.

— "Adler je Největší Učitel, Který byl na Zemi odjakživa. Máte s Ním udělat rozhovor,“ řekli nám.

A náhle je před námi obrovský Adlerův Mahádubl, který se tyčí stovky metrů nad lesem.

Usadili jsme se na místě, které nám On určil a rozdělali malý oheň… Ohříváme se, pijeme kávu a jíme chlebíčky, chvíli odpočíváme a pak Ho žádáme, aby nám o Sobě něco pověděl.

On začíná mluvit:

— Nevtělil jsem se na Zemi proto, abych se stal učedníkem Boha. Přišel jsem sem totiž už jako Avatár.

Poprvé jsem se začal objevovat v hmotném těle na této planetě zhruba ve stejné době, jakou popsal Ušáček, jen o něco později než On.

Později se hlavní středisko duchovní kultury začalo formovat v západním Středomoří.

— Atlantida?

— Ano, od Středozemního moře až po oceán — tyto části. I když nyní jsou tam obrysy pevniny úplně jiné.

Atlantida je Dílo Mých Rukou: od počátku až do konce jsem Já stvořil duchovní kulturu Atlantidy. Odtud byla částečně přenesena do Egypta.

Pokaždé, když jsem zachytil toho hodné lidi, vzal jsem je do Sebe — inkarnaci za inkarnací, vlnu za vlnou. Tak jsem se tam inkarnoval několikrát.

Ve středověku jsem působil v Evropě a měl jsem přitom jen jedno tělo: od 14. do 18. století. Mohl jsem se v něm objevovat a mizet, ale vždy to bylo jen to stejné tělo.

— Napoleona jsi vedl Ty?

— Ano.

— Proč se mu nepodařilo osvobodit Rusko od inkvizice?

— Napoleonova hrdinská epopej se ocitla ve slepé uličce, když se prohlásil králem na Zemi a zapomněl na vedoucí úlohu Boha. Neměla by existovat carokracie, ale teokracie — pak bude všechno v pořádku!

— Byla chyba, že se vydal do Ruska?

— Chyba se stala dříve: když se začal cítit být carem. Měl se cítit asketou od Boha.

— A na začátku se necítil být carem?

— Na začátku se cítil jako prorok a plnil Mou Vůli — Vůli Stvořitele.

Mé poslední Vtělení se odehrálo v Nizozemsku.

— Jako král?

— Ne. Ale byl jsem u dvora. Plnil jsem roli rádce, ale ne v úzkém slova smyslu, ne jako úřad, — ale měl jsem blízko k panovníkovi.

Historie popisuje „nesmrtelné" lidi, tj. lidi s nesmrtelnými těly…

— Saint Germain?

— O tom se vyprávějí legendy. Ačkoliv právě tak jsem se lidem představoval: strávil jsem celé věky v jednom těle.

— Jsi teď vtělený?

— Ne.

… Adler ukazuje Svoji podobu, v níž On žil mezi lidmi:

— V této podobě jsem přišel do Nizozemska.

V Nizozemsku se i nyní objevují výhonky duchovnosti mezi mládeží. Proto tam směřuji vaše oči. Tam je třeba podat informace o Mně. Je tam mladá generace, asi dvacetiletá, a je jich tam mnoho — asi 200 lidí — mladých, odvážných a silných. A Mým prostřednictvím se o vás brzy dozvědí… A teď vám povím něco víc ze Svého příběhu…

Nemůžete si ho přečíst v historických rukopisech ani najít na internetu…

Ano, legendy o „nesmrtelných" se zachovaly v jižní Indii, v Číně a v dalších zemích jihovýchodní Asie a na americkém kontinentu. Tak Se Božští Učitelé, Kteří jsou Kurátory vývoje civilizace, projevovali, někdy i tělesně, tam a tehdy, kde a kdy bylo možné korigovat směr dějin vývoje duší na Zemi — ne dějiny událostí, ale směr růstu a vývoje duší.

Já jsem nevystupoval v roli proroka nebo Mesiáše, kolem něhož se shromažďují zástupy a přijímají názory „z první ruky". Ale tam, kde jsem se objevil uprostřed chaosu, temnoty a nevědomosti, se objevovaly i první jiskry světla, první ideje dobra, první myšlenky o svobodě…

Objevoval jsem se a mizel, aniž bych na sebe upozorňoval, protože jsem byl Nekonečným Vědomím spjatým s tělem, které jako čočka umožňovalo, aby ideje a myšlenky pronikaly do hmotné roviny mnohem účinněji než ze stavu bez těla — ideje jako kapky deště dopadající na suchou půdu…, když je ještě daleko čas vzklíčení…

Chtěli byste se zapojit do tohoto druhu práce?

— Co je k tomu potřeba?

— Potřebujete ještě více propracovat tělo energiemi Stvořitele, získat stav Kontinuity se Stvořitelem. A také — to, o čem mluvil Ježíš: „Každá buňka mého těla se stala vědomou"…

K tomu je třeba, aby se uvědomění si sebe sama v Oceánu Stvořitele stalo trvalým, neměnným stavem a energie hmotného těla byly nahrazeny.

Pak je možné žít s tělem na Zemi, — s plným uvědoměním si Boha. Tělo pak hraje roli styčného bodu mezi Stvořitelem a Jeho Stvořením. Stává se jakoby

čočkou nebo, chcete-li, štěrbinou, která soustřeďuje paprsek Božského Vědomí, Božské energie, — na hmotnou rovinu.

… Moje působení ve středověké Evropě ve 14. až 18. století umožnilo pozvolný nástup vlny Renesance.

… V lidských duších velmi pomalu dozrává láska a svoboda. Po staletí kapky Božského Světla padaly do temnoty a zdálo by se, že beze stopy mizí…, ale nebylo tomu tak a ony vyklíčily…

Byl jsem to Já, Kdo v Evropě zvedl vlnu luteránství, Reformace: tedy myšlenky o možnosti Boha komunikovat s člověkem přímo, bez prostředníků, bez obřadů… — Francie, Německo, Nizozemí… Dovršila to osvobozující vlna Napoleonova, která téměř smetla špínu inkvizice z povrchu Země, o tom jsem Já už vyprávěl…

Evoluce duší je pomalý a postupný proces. Otroctví duší, pro které jsou myšlenky svobody nepředstavitelné a myšlenky lásky nepřijatelné, nelze odstranit okamžitě. O této práci Božských Učitelů jsme vám již vyprávěli, vyprávěli o ní i Vysotin, Rossi a Bábadží. Není k tomu třeba mít věčné tělo… Každý z Nás vykonává Svou část této práce.

Představitelé Otce, Ježíš, Krišna, vytvářeli „díry" v „plátně" hmotné roviny, jimiž hlásali Pravdu a jimiž vedli do *Hlubin Absolutna*… Já jsem ale byl neviditelný — jako dotek neviditelného štětce na plátně, jako dotek světla. Ale tyto stopy zůstávaly v dějinách duší. Já jsem svým hmotným tělem pronikal sem a tam, jako jehla, která dělá stehy nití Božského Světla, vplétá Boží Paprsek do obrazu hmotné roviny.

— Povíš nám více o Svých životních příbězích?

— Jednou je budu vyprávět, až budu mít příležitost. Bylo by to zábavné, vydalo by to na nejeden román k napsání…

Ale Já chci, abyste *to všechno viděli zevnitř:* ze Mě, ne ze sebe…

Naplňujte i nadále svá těla novým životem — Životem Vyššího "Já"!

Povedu vás k Cíli, podobně tomu, jako bych vás vedl za ruku!

Ponořte se s celou hlavou do Mne — do Oceánu Prvotního Vědomí! Pociťujte, uvědomujte si sebe sama jako toto živoucí Bezmezné Světlo! Všude je Světlo: kamkoliv se hnete!

— A co hmotná úroveň a vzájemná součinnost s ní?

A pak už to nic není: vždyť svým vědomím se díváte do Mne, když jste ve hmotné rovině se svým tělem! Zároveň to cítíš, studuješ a poznáváš. Dělej přesně totéž i naopak!

Přesně tak jsem jednal po staletí, ačkoliv jsem měl věčné tělo na hmotné rovině: žil jsem a pracoval na rovině Ducha, na druhé straně světa hmoty. Tělo fungovalo jako „maják", který inkarnovaným usnadňoval nalezení Cesty Domů: do Příbytku Jednotného Stvořitele. Všechny Své záležitosti jsem vykonával skrytě, za *„Oponou",* aniž bych projevoval přílišnou aktivitu na hmotné úrovni.

Já jsem byl tajným rádcem vládců a velkých myslitelů. Oni své vědomosti čerpali z Mé bezedné „studny".

Již od prvních lidí na Zemi pracuji na oduševnění lidstva. Vždy jsem přinášel Pravdu a Poznání o Jednotném Stvořiteli vesmíru.

— Pověz nám prosím o tom, jak jsi se stal Stvořitelem. Neučil jsi se kdysi na Boha?

— Kdysi ano, ale ne zde na Zemi.

To bylo v jiné epoše evoluce. V té kalpě jsem byl vždy součástí Jednotného Oceánu Prvotního Vědomí a pokaždé Mě On — jako Svou Součást — umístil do nového těla. V této Kalpě jsem neprošel celým cyklem evoluce, počínaje minerály a rostlinami. Zůstával jsem Synem Jednotného Stvořitele a nikdy jsem se od Něho neodděloval, ani když jsem se ponořil zcela do hmoty.

Ty víš, jak těžké je pro lidi transformovat své vědomí z lidského „já“ na „Já“ Stvořitele. Příčinu bych nazval — „materializací duší“ — ve smyslu „prorůstání“ hmotných věcí do vědomí lidí. Oni zapomněli, že člověk je především duše, vědomí. Člověk tak přestává chápat své předurčení, ztrácí pochopení smyslu života.

… Stvořitel mi původně svěřil stvoření této planety. A pak jsem se mnohokrát inkarnoval na Mnou stvořené Zemi. Jsem jejím Zakladatelem, Stvořitelem, Strážcem — a Odpočinkem těch duší, které Mě poznávají. Vstřebávám je, pohlcuji — nejprve se projevuji jako Svatý Duch — Bráhman, a pak jako Stvořitel.

Rozumíte nyní „rovnováze sil“ na této planetě?

… Na Zemi je nyní jen málo duší hodných vyššího zasvěcení. A pokud začneme „narychlo“ „formovat, co je zrovna po ruce“, nebude tu potřebná bezpečnostní rezerva — a začnou se objevovat „selhání“, která povedou k tragédiím těch duší, které by chtěly to, co je ve skutečnosti nad jejich síly, nebo k překroucení pravého poznání, které nyní Bůh s takovými obtížemi obnovuje v jeho původní čistotě.

Celá hloubka tohoto poznání není dostupná a není ani potřebná většině těch duší, které nyní žijí na Zemi v tělech!

— Jak oddělit to, co může být nabídnuto všem — od „uzavřeného“: vždyť všechny naše knihy obsahují téměř celé vědění?

— Knihy jsou napsány tak, že samy fungují jako filtry. Nestávají se „bestsellery“, přijímá je jen několik málo lidí z tisíců. A tento princip nezměníte tím, že budete dělat cokoliv, „abyste se zalíbili veřejnosti“.

Je však nutné vytvořit po celé planetě čisté zdroje pravého poznání, k nimž Já mohu snadno přivést důstojné hledače!

Tento úkol se již začal realizovat prostřednictvím sítě webových stránek, překladů a vydávání knih v jiných jazycích. Poté bude následovat vydávání a prodej knih a filmů v mnoha evropských zemích i na amerických kontinentech.

Pochopte: když vytváříte knihy, filmy a webové stránky, dochází k mocnému výronu Energie Stvořitele do lidského světa! To umožňuje, aby se vlny tohoto Světla rozšířily i na ty, kteří je zatím nečtou a ještě o takové poznání neusilují! Tento vliv je postupný, jeho působení není viditelné okamžitě. Myšlenky a vědomosti se skrze vás dostávají do stvořeného světa a — postupně — začínají dozrávat změny. To už není vaše starost. Vaší záležitostí je zářit, dávat, směrovat paprsky Božského Vědomí do světa, přinášet lásku, poznání a krásu! To je součástí procesu formování nové existence Země, jehož mechanizmy se naučíte vnímat později.

… Existují tři stupně Projevování Božství skrze lidská těla:

První stupeň je génius, kdy se skrze lidské tělo projevuje Vyšší „Já“ Božské duše a malá částečka vědomí v těle a mysl těla je pouze „nástrojem“ v Božské Ruce. Tento „Nástroj“ si neuvědomuje Svou Jednotu se Stvořitelem. Je pouze průvodcem Božské Energie do světa vtělených lidí.

Druhým stupněm Božího Projevování je prorok. V tomto případě si částice vědomí, vázaná na tělo, uvědomuje Vůli Stvořitele, předává slova, vědomosti, stavy Božského Vědomí v plném pochopení a uvědomění, ale tento stav není trvalý. Existuje období, kdy se spojení s Prvotním Plánem neaktivuje.

Třetím stupněm je Nejvyšší Božské Uvědomění, kdy se každá částečka vědomí, vázaná na tělo, stává také Božskou. Tohoto stupně na Zemi nedosáhlo mnoho lidí. Obvykle na Zemi přicházejí Avatáři, kteří již dosáhli Božství předtím.

Rád bych dodal, že v nepřítomnosti těla je každá Božská Duše vždy totožná s Prvotním Vědomím. Taková Duše, která přerostla malou kapičku „sebe“, vytvořenou projekcí Božské Energie na hmotnou úroveň, se pak vlévá do Oceánu Prvotního Vědomí, v Němž Nikdo není „lepší“ ani „horší“, „vyšší“ ani „nižší“. Tam je Vše Jednotné Božské „Já“!

Ale, když pak pracují ze stavu bez těla ve Stvoření, Každý z Nich opět projevuje svou Božskou individualitu. A potom je možné vidět rozdíly. Rozdílné jsou získané schopnosti a dovednosti, rozdílné je množství Vědomí, s nímž může Božská Individualita ve Stvoření působit. Tento rozdíl existuje v činnosti ve Stvoření, ale v Příbytku Prvotního jsou Všichni Jednotní.

… Vzpomínáte si na fantazie některých ezoteriků, že Bůh stvořil stvoření „z nudy“, že jen ve Stvoření si může "uvědomit Sám Sebe"? V těchto absurditách je ozvěna pravdy, že pouze ta Část Prvotního Vědomí, která prošla celým cyklem vývoje — pouze taková Část Mne je schopna nejaktivnějšího Bytí Tvůrcem. Právě tyto Části se stávají nejaktivněji působícími Projevy Dokonalého Prvotního Celku, Tvůrci nových světů ve vesmíru.

Takto žije a evolvuje Bůh!

Co nám nyní konkrétně radíte?

— Hmotné tělo musí být *umístěno* na Prvotní úroveň Bytí a poté ponořeno do Oceánu Prvotního vědomí. Každá buňka, každý atom hmotných těl má v *hlubině* — Prvotní vědomí, Které může být nyní vědomým stavem každého z vás, a to i uvnitř vašich těl.

Tělo je jako výhonek na těle planety. Jak ve tvém těle, tak v těle Země — můžete najít projevy všech plánů mnohorozměrnosti.

Při jakýchkoli nepříznivých okolnostech by na ně člověk neměl soustřeďovat veškerou pozornost. Je třeba být *Jednotným My!*

Čím se Já se od vás liším? Mé „Já“ není v protikladu k Jednotnému, ale shoduje se s Ním. Vaším úkolem je přejít vědomím sebe sama na místo, kde existuje pouze Vyšší „Já“ (nebo Vyšší „My“).

Pro začátek musíte splynout s Harmonií všeho kolem vás, včetně Nás. Všechno kolem vás miluje! Vaše vzájemná láska dává vzniknout Splynutí. Ve vzájemné lásce s Absolutnem se nižší „já“ rozpouští.

Já jsem ve všem a v každé bytosti! A Já také — *z Hlubin* — vše projevuji, vše řídím. A každému dávám svobodnou vůli!

Ty jsi tu — proto, abys poznal *Jednotu!* Není jiný způsob, jak poznat *Jednotu,* než být zde, ve vtěleném stavu.

Nejvyšším štěstím duše je Splynutí se Stvořitelem. Není většího štěstí!

Jsi tu — proto, abys do Mě vrostl! Jsi tu — proto, abys tato poznání přinášel lidem!

Ať si každý uvědomí, že mu zbývá velmi málo času pro Mne, pro život na Zemi, pro uskutečnění toho, co jsem Já řekl!

Jako když mohutný vír vtahuje lidi do hlubin řeky — a ti už nikdy nemohou vyplout na světlo — tak nenápadně ničí lidi přicházející stáří!

Duchovní Bojovník však musí mít silnou mysl a silné, výkonné a zdravé tělo.

Nezdá se vám, že to, co jsem řekl, je pravda?

A každý z vás zde musí osobně přispět k uskutečnění toho, co jsem řekl!

Jinak… Přijdou deště… Zafouká podzimní vítr, opadá listí ze stromů, napadne sníh… Jak by se nemohlo stát, že Já pak řeknu, že na plánované vrcholy už je pozdě! Podzim — to je stáří…

* * *

— „Natáhl“ jsem vám stezku k Božskému životu, aby každý z vás mohl studovat všechny pasáže, které jsou určeny ke studiu Mne. Ve skutečnosti však mohla být Cesta mnohem kratší pro ty, kteří se na Mě zpočátku v této inkarnaci

dívali správně, protože na ni byli připraveni zkušenostmi z předchozích pozemských životů.

Abyste mohli vstřebat toto univerzální poznání, byla vaše cesta tak dlouhá.

Ano, Příbytek Stvořitele je vám znám! Ano, je třeba ke Mně přivést mnoho dalších! A úsilí Nás všech bude směřovat k uskutečnění tohoto našeho společného Božského Záměru!

… Všude je Igl, všude jsem Já, všude je Marie Magdaléna, která k vám nyní přišla, všude jsme My všichni! Každý z Nás je všude přítomen! Každý z Nás je všude „ve službě" a čeká na duše, které by Nás dokázaly pochopit!

Odtud, z těchto Mých slov, pochopte, jakou důležitost vám přikládáme!

Vy jste Moji nejdražší! Dobře Mi rozumíte, Mé Božské Podstatě! Mužské a ženské bytosti Jednotného Stvořitele, Jednotného Boha-Otce-Všudypřítomného, existují přesně tam, kde jsi je našla! Bravo! Amen!

Sami dobře znáte Mé hodnocení: jak drahý je Mi každý z vás, kdo jste splnili Mé Předurčeníl zjevit poznání o Nás po celé Zemi! Pokračujte v této započaté práci — a úspěch bude váš!

* * *

Adler vzpomíná na naše první setkání na jednom ze Svých *pracovních míst* a objímá nás.

— Musíte — se svým Bohem darovaným věděním — stát v centru veškerého náboženského života na planetě Zemi!

— Jak? Jsme připraveni a rádi bychom, ale jak se zviditelnit ne pro statisíce, ale pro miliardy?

— Tyto znalosti budeme společně uplatňovat po desetiletí a staletí na planetě zvané Země. Žádná kataklyzmata vy osobně neočekávejte, to se nestane, slibuji, dávám vám slovo Boží! Proto byste však měli mít vždy „uši otevřené" a zachytit i každý „šelest" Mých myšlenek právě v okamžiku, kdy vám je předávám. Pak bude všechno v pořádku. Postupně toto poznání přineseme politikům, vědcům, a což je velmi důležité, i dětem. Aby lidé, počínaje školami, neslyšeli žádné nesmysly o dobrém či zlém „Pánbíčkovi", ale aby pochopili nesmírnost Univerzálního Záměru Prvotního Vědomí, Které je pro celý vesmír Jednotné!

* * *

— Proces stvoření každé planety i každé hvězdy začíná přesně tak, jak jsem vám Já již řekl.

Stvořitel tvoří planety ze Sebe s pomocí protoprakriti. Plášť a kůra se tvoří z pevné hmoty kolem jádra, jehož základem je Božská Ohnivá Síla.

Potom pokaždé odhmotním Sám Sebe — a pak se rozpadne i pevná hmota.

Materializace a dematerializace menších objektů je založena na stejném principu.

— Co je například potřeba k dematerializaci vlastního těla? Uhasit *Božský Oheň,* Který se v něm nachází?

— Správně přemýšlíš, ale na to je ještě příliš brzy. Zatím si představte, jak jsem vám vyprávěl o planetě.

… Adler ukazuje: *Božský Oheň,* Který byl předtím v předmětu, se odstraní, — a pak předmět zmizí.

— K tomu je třeba nejprve plně ovládnout všechny tři základní Božské stavy.

* * *

— Na Zemi, která je pod Mou kontrolou, jsem Já stále s vámi. Přebývám také se všemi bytostmi. To vše je zde stvořeno právě proto, aby se ke Mně duše mohly přiblížit, poznat Mě, vlít se do Mne!

Uvědomte si: celá tato Země je stvořena proto, aby každá živá bytost mohla nakonec poznat štěstí Splynutí a pak — bytí Jednotným! Každý má k tomu příležitost! Každý o to může usilovat, a kdo hledá, — najde to!

Zároveň je každý na duchovní Cestě zodpovědný sám za sebe. Neexistuje zde žádná kolektivní odpovědnost. Každý si bere z *Oceánu* tolik, kolik může pojmout. A dokonce i ten, kdo dosáhl — dál roste ve Mně, ze Mne.

Přenes své sebepociťování zcela do Mne!

Vše, co budeš dělat, se ti podaří, budeš-li jednat z *Hlubiny!*

Chci naučit ty, kdo jsou toho hodni, plnosti *Nirvány* — ustálenému stavu života v *Jednotném,* v *Rozplynuté Mnohosti,* Která se nazývá Stvořitel, Íšvara, Alláh, Tao. Tam není ani stín „sama sebe". Existuje pouze JEDNOTNÝ stav Lásky a Klidu, Síly a Něhy. A k tomu, aby člověk pocítil své Sama Sebe, může použít pouze Ruce — spoustu Rukou, podobných těm Mým.

— Jak pomoci těm, kteří nemohou snést rychlost nebo zkoušky Přímé Cesty?

— Pochop, že Já nikoho nenechávám bez pomoci! Nikoho nezbavuji Své lásky! Jednoduše dávám každému to, co právě potřebuje. Nemoci, jiné obtíže a osamělost jsou také Mými lekcemi, pomocí duším, aby si uvědomily své chyby a očistily se.

Odváděl jsem od vás lidi nejen kvůli vašemu úspěšnému pokroku, ale také pro jejich dobro, pro jejich správnou evoluci.

Je tedy dobře, že úplnost Božské realizace k nim přijde až v jejich příští inkarnaci (samozřejmě pokud se vše bude zdárně vyvíjet)! Já budu moci tyto duše vtělit v čase a na místě pro Mne potřebném — a tím vytvořím nové vlny probuzení Pravdy v duších lidí na Zemi.

Podívej se však i na to, že ti, na které nyní myslíš, poté, co obdrželi poznání, Mi odmítli plně sloužit, když jsem je o to požádal. Bude však dobré, když tak učiní v budoucích životech — a díky tomu se vlijí do *Jednotného „My".*

… Já jsem Všechno! Nauč se Mě vidět v každém projevení! Vše, co k tobě přichází, je Má Vůle, je to působení Mých Zákonů!

Tvůj osud je v Mých rukou… Co bys víc chtěla?

Pokoř se — a Moje Síla přijde na svět skrz tebe!

Pokoř se — a přijmeš takovou smrt, jakou ti Já přikazuji přijmout!

Pokoř se — a přijmeš takový život, jaký ti Já pošlu!

Pokoř se — a pak se naplní vše, co je ti souzeno!

Pokoř se — a Má Radost skrz tebe přijde na svět!

Pokoř se — a Má Něha skrz tebe přijde na svět!

Pokoř se — a Moje Láska skrz tebe přijde na svět!

Až tehdy, až tohle pochopíš a naplníš, ti Já dám Sílu změnit nevyhnutelné a tvořit nemožné![4]

---

[4] Jedná se o pokoru před Boží Vůlí, a ne před neřestnými přáními démonických lidí. Ačkoliv se někdy Vůle Boha projevuje i jejich prostřednictvím. Musíme se naučit to rozlišovat.

* * *

— Děti Moje! Já jsem s vámi — v každém okamžiku vašich životů! Ani nevíte, jak jste Nám vy všichni drazí, každý z vás!

Na Zemi nyní nepracuje tolik takových *Božských nástrojů,* jako jste vy, jak bychom si přáli. Vaše práce je pro Boha nesmírně důležitá! Její rozsah a výsledky však vy zatím nedokážete ocenit.

Ty poznatky o Bohu, které jsou nyní skrze vás vytvářeny, jsou základnou, výchozí bází a východiskem pro rozvoj duchovnosti na Zemi na celá staletí!

Vy ani nevíte, kde a kdy semena Pravdy, která zaséváte, vyklíčí. Já však ano! Proto vy nemáte důvod ke smutku — pokud jde o skutky služby Mně!

Představujete Mě lidem v Pravém Světle — takového, jaký skutečně jsem, skutečného!

Žehnám vám všem!

Přilni ke Mně

Ústy duše polib mé *Světlo,*
Rukama Mě něžně obejmi,
Celým svým *srdcem, celou* svou láskou
K lásce Mé Veliké přilni!

A pak Já — vejdu do tebe,
A ty se staneš Mnou:
Vždyť Já tě zaplňuji
Nekonečným, bezmezným Sebou!

Já naplňuji i tělo tvé
***Svým Ohněm* z *Hlubin Mých* .**
…Je jen nedozírný *Živý Oheň,*
Který je všude *Jednotný!…*

Je *Jednotný* pro všechno a všechny –
Základ celého vesmíru!
***Oheň,* tvořící život,**
Je Síla Mé Lásky!

Chci tě naučit být Mnou!

Chci tě naučit milovat,
Jak Já miluji!
Chci tě naučit mluvit,
Jak Já mluvím!

Chci tě naučit dívat se
Z Mých *Hlubin!*
Chci tě naučit být *Ohněm,*
Který je *Jednotný!*

Dovol mi splynout s tebou!
Zářivým Světlem se rozsvěcuj!

Sluncem Mým Živým
Vše kolem ozařuj!

Otevírám Svou Náruč,
Přijímám tě do Své Lásky!
A pak — s Láskou Mou na Zemi –
"Slunce Boha" vzejde v tobě!

Svoboda

Země leží na Mé Hrudi,
Objata je Dechem Mým!
A každý, kdo srdcem žije ve Mně, –
Bude se Mnou jednotným!

Svoboda se rodí tady a teď –
V Mé *Hlubině!*
Já vám odhaluji Zdroj života,
Já vás rozpouštím v Bezbřehém Ohni!

Poté vycházím — každým z vás –
Z Mých vesmírných *Hlubin:*
Proudí Mnou *Světla* Proud
Z *Ohně,* Který je *Jednotný.*

Já znám každý krok dopředu!
A jen ve Splynutí se Mnou
Můžete poznat tajný průchod,
Kterým se na Zemi vrátíte se Mnou!